

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-65-18

Druk nr 2552
Warszawa, 11 maja 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o ochronie roślin
oraz niektórych innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie roślin oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2138 oraz z 2018 r. poz. 810) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 23 otrzymuje brzmienie:
„23) posiadacz – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne, przedmioty lub organizmy szkodliwe;”;
- 2) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Organizmy niekwarentannowe można zwalczać lub ograniczać ich występowanie zgodnie z integrowaną ochroną roślin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60 oraz 2018 r. poz. 650 i ...) przez:
 - 1) zabiegi agrotechniczne lub
 - 2) stosowanie roślin odmian tolerancyjnych lub odpornych, lub
 - 3) zwalczanie biologiczne, lub
 - 4) zabiegi środkami ochrony roślin.”;
- 3) w art. 6 w ust. 2:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) w miejscach przetwarzania, pakowania i sortowania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;”,
 - b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) w miejscach wprowadzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym oraz ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

4) w art. 8:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmu kwarantannowego może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu:”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wymagają zgody strony.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jeżeli spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g, wymaga przeprowadzenia oceny organoleptycznej, badań makroskopowych lub badań laboratoryjnych w celu wydania paszportu roślin, świadectwa fitosanitarnego, zaświadczenia lub innego dokumentu, lub oznakowania, tę ocenę i te badania przeprowadza się na koszt zainteresowanego podmiotu.”;

5) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisu do rejestru przedsiębiorców, na wniosek zainteresowanego podmiotu, dokonuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie ma miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wpisu do rejestru przedsiębiorców dokonuje wojewódzki inspektor właściwy dla:”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wojewódzki inspektor, który dokonał wpisu do rejestru przedsiębiorców, informuje na piśmie podmiot wpisany do tego rejestru o dokonaniu wpisu do rejestru i o numerze wpisu do rejestru w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.”,

d) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 4, lub zawiera błędy lub pomyłki, wojewódzki inspektor wzywa podmiot, który złożył ten wniosek, do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku w terminie 7 dni.

4c. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w terminie, o którym mowa w ust. 4b, wojewódzki inspektor pozostawia ten wniosek bez rozpoznania.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Wojewódzki inspektor wykreśla podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców z tego rejestru:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) po uzyskaniu informacji o zgonie osoby wpisanej do rejestru przedsiębiorców albo likwidacji osoby prawnej albo podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej wpisanych do tego rejestru;
- 4) jeżeli informacje podane we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców były niezgodne ze stanem faktycznym.

5b. W przypadku stwierdzenia błędów lub pomyłek w informacjach podanych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców po dokonaniu wpisu podmiotu do tego rejestru wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do ich poprawienia w oznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5c. W razie niepoprawienia błędów lub pomyłek w informacjach podanych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w terminie, o którym mowa w ust. 5b, wojewódzki inspektor wykreśla podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców z tego rejestru.

5d. Wykreślenie podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców z tego rejestru w przypadkach, o których mowa w ust. 5a pkt 2 i 4 oraz ust. 5c, następuje w drodze decyzji.”;

6) w art. 14:

a) w ust. 1:

– po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) przekazywania, na żądanie wojewódzkiego inspektora, planu rozmieszczenia upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;”;

– uchyla się pkt 6,

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) umożliwienia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenia kontroli oraz współdziałania podczas kontroli, w szczególności przez:

- a) umożliwienie dokonywania oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą,
- b) umożliwienie pobierania prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub materiału siewnego w celu poddania ich analizom laboratoryjnym,
- c) udostępnienie akt, dokumentów oraz ewidencji i informacji lub danych w zakresie objętym kontrolą, a także sporządzenie ich kopii,
- d) umożliwienie badania przebiegu określonych czynności objętych kontrolą,
- e) udzielenie informacji i wyjaśnień w zakresie objętym kontrolą.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki inspektor co najmniej raz w roku przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców urzędową kontrolę w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 pkt 1–5b, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy szkodliwe, urzędową kontrolę w zakresie zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w danym roku podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców nie będzie prowadził uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe, powiadamia o tym wojewódzkiego inspektora na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą wojewódzkiego inspektora, do dnia 30 kwietnia danego roku.

2b. Wojewódzki inspektor nie przeprowadza urzędowej kontroli, o której mowa w ust. 2, u podmiotów, które w danym roku nie prowadzą uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe i powiadomiły o tym wojewódzkiego inspektora w terminie wskazanym w ust. 2a.

2c. Przepis ust. 2b nie wyłącza możliwości przeprowadzenia przez wojewódzkiego inspektora kontroli zgodności treści powiadomienia, o którym mowa w ust. 2a, ze stanem faktycznym.”,

d) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1 lub podania informacji, o której mowa w ust. 2a, niezgodnie ze stanem faktycznym, wojewódzki inspektor może:”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców na podstawie ust. 3 pkt 2 lub art. 13 ust. 5a pkt 4 lub ust. 5c, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z tego rejestru stała się ostateczna.”,

f) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

5. Jeżeli podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców, złoży wniosek o wpis do tego rejestru przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, odmawia wpisu do tego rejestru.”;

7) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że:

- 1) podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie, lub dokonujące wyprowadzenia do państwa trzeciego roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego będą one wyprowadzane lub przez które będą one przemieszczane, zwane dalej „wymaganiami importowymi państwa trzeciego”, dotyczące ich uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub wyprowadzania;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania importowe państwa trzeciego.”,

- b) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1 – w przypadku podmiotów do niego wpisanych;”
- c) w ust. 4:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań importowych państwa trzeciego dotyczących miejsca uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli ich spełnienie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, wydane przez właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzkiego inspektora albo organ właściwy do spraw zdrowia roślin innego państwa członkowskiego – w przypadku gdy świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;”
 - w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
 - „5) inne niż wymienione w pkt 1–4 dokumenty lub informacje wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, w szczególności imię, nazwisko i miejsce zamieszkania albo nazwę, siedzibę i adres podmiotów uprawiających, wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących lub wyprowadzających te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub numer wpisu tych podmiotów do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1, jeżeli państwo trzecie wymaga wpisu tych podmiotów do tego rejestru.”
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
 - „4a. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4, zostały uprzednio dołączone do innego wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu złożonego do wojewódzkiego inspektora,

wnioskodawca może – zamiast ponownego dołączenia tych dokumentów – wskazać wniosek, do którego te dokumenty zostały dołączone.”,

e) w ust. 6 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) bez zbędnej zwłoki, po stwierdzeniu w wyniku kontroli, która może uwzględniać zastosowanie oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że:

- podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub dokonujące ich wyprowadzania do państwa trzeciego, spełniają wymagania importowe państwa trzeciego,
- rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania importowe państwa trzeciego.”;

8) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Jeżeli państwo trzecie przeznaczenia określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwo trzecie, przez które będą one przemieszczane, wymaga wpisu podmiotów prowadzących uprawę tych roślin lub wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących lub wyprowadzających te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty do rejestru takich podmiotów, zwanego dalej „rejestrem eksporterów”, wpisu do tego rejestru dokonuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tych podmiotów albo – w przypadku podmiotów nieposiadających miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – właściwy ze względu na miejsce uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru eksporterów na wniosek zainteresowanego podmiotu.

3. Wniosek o wpis do rejestru eksporterów:

1) zawiera:

- a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w ust. 2,
- b) rodzaj prowadzonej działalności,
- c) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub przedmiotów, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub

wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, ze wskazaniem tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z określeniem miejsca ich uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania oraz określeniem państwa trzeciego, do którego będą one wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane,

- d) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem,
 - e) oświadczenie o znajomości wymagań importowych państwa trzeciego i zobowiązanie do bieżącej aktualizacji znajomości tych wymagań;
- 2) składa się na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą wojewódzkiego inspektora.

4. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru eksporterów nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3, lub zawiera błędy lub pomyłki, wojewódzki inspektor wzywa podmiot, o którym mowa w ust. 2, do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku w terminie 7 dni.

5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku o wpis do rejestru eksporterów w terminie, o którym mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor pozostawia ten wniosek bez rozpoznania.

6. Wojewódzki inspektor, który dokonał wpisu do rejestru eksporterów, informuje na piśmie podmiot wpisany do tego rejestru o dokonaniu wpisu do rejestru i numerze wpisu do rejestru w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

7. Rejestr eksporterów zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a–d;
- 2) numer i datę wpisu.

8. Wojewódzki inspektor zapewnia Głównemu Inspektorowi dostęp do informacji zawartych w rejestrze eksporterów.

9. Główny Inspektor może udostępnić informacje zawarte w rejestrze eksporterów służbie ochrony roślin państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, jeżeli wynika to z wymagań importowych państwa trzeciego. Udostępnieniu podlegają wyłącznie informacje niezbędne do potwierdzenia wymagań importowych państwa trzeciego.

10. Podmioty wpisane do rejestru eksporterów są obowiązane do:

- 1) niezwłocznego informowania wojewódzkiego inspektora o zmianie w zakresie informacji podlegających wpisowi do rejestru eksporterów zaistniałych po dniu wpisu podmiotu do tego rejestru;
- 2) spełniania wymagań importowych państwa trzeciego;
- 3) umożliwienia przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora, podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin lub uprawnionych przedstawicieli organów państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, kontroli spełniania wymagań importowych państwa trzeciego;
- 4) prowadzenia produkcji i ochrony roślin według szczegółowej metodyki integrowanej produkcji tych roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, i uzyskania certyfikatu poświadczającego stosowanie integrowanej produkcji roślin, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – jeżeli czynności kontrolne w ramach kontroli, o której mowa w ust. 11, mają być przeprowadzane przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie tej ustawy.

11. Wojewódzki inspektor przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów, które przekażą mu na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą, do dnia 30 kwietnia danego roku informację o zamiarze uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub wyprowadzania do państwa trzeciego w tym roku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1, kontrolę spełnienia wymagań importowych państwa trzeciego.

12. Czynności kontrolne w ramach kontroli, o której mowa w ust. 11, mogą być także przeprowadzane przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

- 1) wymagania importowe państwa trzeciego dopuszczają przeprowadzanie tych czynności przez podmioty inne niż Inspekcja;

- 2) Główny Inspektor zatwierdził szczegółową metodykę integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego i udostępnił ją na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”;
- 3) podmiot wpisany do rejestru eksporterów złożył do podmiotu prowadzącego działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin zgłoszenie zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego.

13. W przypadku gdy czynności kontrolne w ramach kontroli, o której mowa w ust. 11, są przeprowadzane przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin:

- 1) do czynności tych stosuje się przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 2) wojewódzki inspektor wydaje podmiotom prowadzącym działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin wytyczne dotyczące czynności kontrolnych mające na celu zapewnienie zgodności prowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 11, z wymaganiami importowymi państwa trzeciego;
- 3) podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności, w sposób z nim uzgodniony, informacje o wynikach tych czynności na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą:
 - a) w terminie 7 dni od dnia zakończenia tych czynności,
 - b) bezzwłocznie na każde wezwanie wojewódzkiego inspektora.

14. Wojewódzki inspektor wykreśla podmiot z rejestru eksporterów:

- 1) na wniosek tego podmiotu;

- 2) w przypadku stwierdzenia niewykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru eksporterów przez okres dłuższy niż 3 lata;
- 3) po uzyskaniu informacji o zgonie osoby wpisanej do rejestru eksporterów albo likwidacji osoby prawnej albo podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej wpisanych do tego rejestru;
- 4) jeżeli informacje podane we wniosku o wpis do rejestru eksporterów były niezgodne ze stanem faktycznym.

15. W przypadku stwierdzenia błędów lub pomyłek w informacjach podanych we wniosku o wpis do rejestru eksporterów po dokonaniu wpisu podmiotu do tego rejestru wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do ich poprawienia w oznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

16. W razie niepoprawienia błędów lub pomyłek we wniosku o wpis do rejestru eksporterów w terminie, o którym mowa w ust. 15, wojewódzki inspektor wykreśla podmiot wpisany do rejestru eksporterów z tego rejestru.

17. Wykreślenie podmiotu wpisanego do rejestru eksporterów z tego rejestru w przypadkach, o których mowa w ust. 14 pkt 2 i 4 oraz ust. 16, następuje w drodze decyzji.

18. W przypadku stwierdzenia przez wojewódzkiego inspektora, w tym na podstawie informacji przekazanych przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin lub właściwy organ państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane, niespełnienia obowiązków wymaganych w ust. 10, wojewódzki inspektor, mając na uwadze stopień niedopełnienia tych obowiązków oraz wymagania importowe państwa trzeciego:

- 1) nakazuje, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w oznaczonym terminie albo
- 2) w drodze decyzji, wykreśla podmiot z rejestru eksporterów.

19. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru eksporterów nie usunął w oznaczonym terminie stwierdzonych uchybień, o których mowa w ust. 18 pkt 1, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, wykreśla ten podmiot z tego rejestru.

20. Podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów na podstawie ust. 14 pkt 4, ust. 16, ust. 18 pkt 2 lub ust. 19, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru po upływie terminu określonego w wymaganiach importowych państwa trzeciego, a jeżeli w tych wymaganiach nie określono tego terminu, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z tego rejestru stała się ostateczna.

21. Jeżeli podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów, złoży wniosek o wpis do tego rejestru przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 20, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, odmawia wpisu do tego rejestru.

22. Jeżeli ze względu na zmianę wymagań importowych państwa trzeciego prowadzenie rejestru eksporterów stanie się bezprzedmiotowe, wojewódzki inspektor udostępnia informację o tej zmianie, w terminie 7 dni od dnia jej uzyskania, na stronie internetowej administrowanej przez obsługujący go urząd.”;

9) w art. 24:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w punkcie wwozu, z zastrzeżeniem ust. 2a, 3, 4, 6 i 9, albo”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2g w brzmieniu:

„2a. W przypadku opakowań drewnianych, w których są przewożone towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia takich towarów, kontrola dokumentów w zakresie sprawdzenia, czy te opakowania drewniane lub to drewno są prawidłowo oznakowane, kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności tych opakowań drewnianych lub tego drewna może zostać przeprowadzona na wniosek odbiorcy przesyłki we wskazanym przez niego miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przeprowadzenie kontroli fitosanitarnej tych opakowań drewnianych lub tego drewna jest niemożliwe w miejscu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów.

2b. Wniosek, o którym mowa w ust. 2a:

- 1) zawiera:
 - a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy przesyłki,
 - b) opis i wskazanie ilości opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 2a,
 - c) opis sposobu transportu opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 2a, do miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2a,
 - d) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 2a, będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, o której mowa w ust. 2a,
 - e) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 2a, zostaną poddane kontroli, o której mowa w ust. 2a,
 - f) wskazanie sposobu, w jaki opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 2a, mogą zostać, na koszt odbiorcy przesyłki, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, jeżeli kontrola, o której mowa w ust. 2a, wykaże, że opakowania drewniane lub drewno nie spełniają wymagań określonych w ustawie;
- 2) składa się na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce wprowadzenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 2a, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2c. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 2a, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przeprowadzenie kontroli dokumentów w zakresie sprawdzenia, czy opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 2a, są prawidłowo oznakowane, kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności tych opakowań drewnianych lub tego drewna we

wskazany przez odbiorcę przesyłki miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) opakowania drewniane lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe – w przypadku gdy możliwe jest przeprowadzenie ich oględzin;
- 2) transport opakowań drewnianych lub drewna do miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2a, nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych;
- 3) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, o której mowa w ust. 2a, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się organizmów szkodliwych;
- 4) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno zostaną poddane kontroli, o której mowa w ust. 2a, spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli;
- 5) wskazany przez odbiorcę przesyłki sposób, w jaki opakowania drewniane lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, zapewnia skuteczne zniszczenie tych organizmów – w przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 2a, wykaże, że opakowania drewniane lub drewno nie spełniają wymagań określonych w ustawie;
- 6) odbiorca przesyłki w ciągu 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2a, nie naruszył przepisów ustawy dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 7) organ Krajowej Administracji Skarbowej, sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianymi lub zabezpieczanymi tym drewnem, nie wyrazi negatywnej opinii w zakresie proponowanego miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2a, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wojewódzkiego inspektora o wydanie takiej opinii lub – w przypadku towarów łatwo psujących się – niezwłocznie.

2d. Decyzję, o której mowa w ust. 2c, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca

przeprowadzenia kontroli opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 2a, jeżeli właściwym dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

2e. Decyzja, o której mowa w ust. 2c, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2f. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 2c, nie wymagają zgody strony.

2g. Kontrole, o których mowa w ust. 2a, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania tych kontroli.”,

c) w ust. 5a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opis sposobu, w jaki przesyłki pochodzące z państw trzecich, przesyłki porażone i prawdopodobnie porażone przez organizmy szkodliwe mają być izolowane.”;

10) w art. 25 dodaje się ust. 4–9 w brzmieniu:

„4. W przypadku opakowań drewnianych, w których są przewożone towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia takich towarów, do których nie są dołączone wymagane dokumenty lub które nie są prawidłowo oznakowane, ich zniszczenie lub poddanie jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe może zostać przeprowadzone na wniosek odbiorcy przesyłki we wskazanym przez niego miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przeładunek, zniszczenie lub poddanie tych opakowań drewnianych lub tego drewna jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe jest niemożliwe w miejscu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4:

1) zawiera:

- a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy przesyłki,
- b) opis i wskazanie ilości opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 4,

- c) opis sposobu transportu opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 4, do miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe,
 - d) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 4, będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe,
 - e) wskazanie sposobu, w jaki opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 4, zostaną, na koszt odbiorcy przesyłki, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe;
- 2) składa się na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce wprowadzenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 4, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 4, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze decyzji, wyraża zgodę na zniszczenie lub poddanie opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 4, jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe we wskazanym przez odbiorcę przesyłki miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) opakowania drewniane lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe;
- 2) transport opakowań drewnianych lub drewna do miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych;
- 3) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się organizmów szkodliwych;
- 4) wskazany przez odbiorcę przesyłki sposób, w jaki opakowania drewniane lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, zapewnia skuteczne zniszczenie tych organizmów;

- 5) odbiorca przesyłki w ciągu 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 4, nie naruszył przepisów ustawy dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 6) organ Krajowej Administracji Skarbowej, sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianych lub zabezpieczanych tym drewnem, nie wyrazi negatywnej opinii w zakresie proponowanego miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wojewódzkiego inspektora o wydanie takiej opinii lub – w przypadku towarów łatwo psujących się – niezwłocznie.

7. Decyzję, o której mowa w ust. 6, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca zniszczenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 4, lub poddania ich jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, jeżeli właściwym dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Zmiana i uchylene decyzji, o której mowa w ust. 6, nie wymagają zgody strony.”;

- 11) w art. 79 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) prowadzenie rejestru eksporterów oraz kontrola podmiotów wpisanych do tego rejestru;”;

- 12) w art. 83 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu.”;

- 13) w art. 95 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych informacje lub dane są nieodpłatnie przekazywane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w zakresie niezbędnym do przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, jako organowi kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do

zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69, z późn. zm.²⁾).

3b. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych informacje lub dane są nieodpłatnie przekazywane organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych na wniosek tych organów w zakresie, w jakim są one niezbędne do prawidłowego sprawowania przez tę Inspekcję nadzoru nad jednostkami certyfikującymi w rozumieniu przepisów o rolnictwie ekologicznym oraz nadzoru nad produkcją ekologiczną.

3c. Informacje lub dane, o których mowa w ust. 3a i 3b, mogą obejmować:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego;
- 2) termin kontroli;
- 3) zakres kontroli;
- 4) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku przeprowadzanych kontroli ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości, wraz ze wskazaniem naruszonego przepisu.

3d. Szczegółowy zakres przekazywanych informacji lub danych oraz sposób i terminy ich przekazywania określają porozumienia zawarte między Głównym Inspektorem a:

- 1) Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – w przypadku informacji lub danych, o których mowa w ust. 3a;
 - 2) Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku informacji lub danych, o których mowa w ust. 3b.”;
- 14) w art. 102 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwe służby i inspekcje współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

2. Główny Inspektor w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami służb i inspekcji ustala szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi służbami i inspekcjami.”;

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 225 z 19.08.2016, str. 50, Dz. Urz. UE L 170 z 01.07.2017, str. 87 oraz Dz. Urz. UE L 178 z 11.07.2017, str. 4.

15) po art. 102 dodaje się art. 102a i art. 102b w brzmieniu:

„Art. 102a. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe jednostki organizacyjne, na wniosek organów Inspekcji, udostępniają im nieodpłatnie informacje i dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji administracyjnych.

2. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia nieodpłatnie Głównemu Inspektorowi dane zawarte w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, niezbędne do realizacji zadań Inspekcji w zakresie:

- 1) wydawania decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1, oraz przeprowadzania urzędowej kontroli i działań, o których mowa w art. 6 ust. 5;
- 2) kontroli stosowania:
 - a) środków ochrony roślin, o której mowa w art. 80 pkt 9,
 - b) materiału siewnego, w tym modyfikowanego genetycznie, o której mowa w art. 81 pkt 3.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, którego dane są niezbędne do realizacji zadań Inspekcji, o których mowa w ust. 2;
- 2) informacje o posiadanych przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, działkach rolnych, ich lokalizacji, powierzchni oraz uprawianych roślinach;
- 3) terminy i zakresy kontroli przeprowadzonych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- 4) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku przeprowadzonych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości, wraz ze wskazaniem naruszonego przepisu.

4. Szczegółowy zakres przekazywanych danych oraz terminy i sposób ich przekazywania określa porozumienie zawarte między Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa a Głównym Inspektorem.

Art. 102b. 1. Organ Inspekcji może zwrócić się o pomoc do Policji lub straży gminnej (miejskiej), jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że w toku kontroli natrafi

na opór, który utrudni lub uniemożliwi mu wykonywanie tej kontroli. Właściwy miejscowo komendant Policji lub straży gminnej (miejskiej) zapewnia pomoc przy przeprowadzeniu kontroli.

2. Z pisemnym wnioskiem o pomoc organ Inspekcji występuje do właściwego miejscowo komendanta Policji lub straży gminnej (miejskiej) co najmniej 7 dni przed terminem przeprowadzenia kontroli.

3. W pilnych przypadkach, w których istnieje poważne zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa i porządku publicznego albo uzasadnione podejrzenie takiego zagrożenia, albo gdy w toku kontroli organ Inspekcji natrafił na opór, który utrudnia lub uniemożliwia mu przeprowadzenie tej kontroli, pomoc Policji lub straży gminnej (miejskiej) jest udzielana na ustne wezwanie organu Inspekcji, bez zachowania terminu określonego w ust. 2. W takim przypadku organ Inspekcji jest obowiązany przesłać Policji lub straży gminnej (miejskiej) pisemne potwierdzenie tego wezwania w terminie 3 dni od dnia zakończenia kontroli.

4. Pomoc Policji lub straży gminnej (miejskiej) polega na umożliwieniu przeprowadzenia kontroli, w szczególności przez zapewnienie w miejscu jej przeprowadzania porządku oraz osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu.

5. Organ Inspekcji, w razie konieczności, wyposaża policjanta lub strażnika gminnego (miejskiego) w środki chroniące przed działaniem niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia czynników mogących wystąpić w miejscu przeprowadzania kontroli.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków organów Policji oraz straży gminnej (miejskiej) udzielających pomocy w toku kontroli przez organy Inspekcji, tryb udzielania tej pomocy oraz sposób dokumentowania przebiegu tej pomocy, mając na względzie sprawne przeprowadzenie kontroli oraz zapewnienie porządku i bezpieczeństwa w miejscu kontroli.”;

16) w art. 107 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2 albo art. 14 ust. 1 pkt 1–5b,”

- b) po pkt 5a dodaje się pkt 5b i 5c w brzmieniu:
 - „5b) prowadzi uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie lub sortowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wymaganego wpisu do rejestru przedsiębiorców,
 - 5c) nie wykonuje nakazów lub zakazów wprowadzonych na podstawie art. 10 ust. 1,”
 - c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
 - „10) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające wymagań, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, 2 lub 4, lub – w przypadku ich wprowadzania lub przemieszczania z przeznaczeniem innym niż wyprowadzenie do innych państw członkowskich – o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3,”;
- 17) w art. 108:
- a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1. Podmiot, który:
 - 1) nie realizuje obowiązków określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 lub art. 10 ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 5000 zł;
 - 2) wyprowadzając z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich lub przemieszczając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do wyprowadzenia do innych państw członkowskich rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, nie zaopatruje ich w dokumenty lub oznakowania inne niż określone w art. 15 ust. 1 pkt 1, 2 lub 4, wymagane przy przemieszczaniu ich do innych państw członkowskich, podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 12 500 zł.
 - 2. Karę pieniężną, o której mowa w:
 - 1) ust. 1 pkt 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) ust. 1 pkt 2, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, o którym mowa

w ust. 1, albo – w przypadku braku miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.

3. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja nakładająca karę pieniężną stała się ostateczna.”,

b) uchyla się ust. 4–9.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, z 2015 r. poz. 277 i 1926 oraz z 2017 r. poz. 1215 i 1566) w art. 3 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) środków ochrony roślin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60 oraz z 2018 r. poz. 650 i ...),”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054) w art. 12:

1) w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na wniosek dostawcy rejestruje w bazie danych, o której mowa w pkt 1, informacje o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, zmienia lub cofa rejestrację w tej bazie danych;”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w drodze decyzji odmawia rejestracji w bazie danych, o której mowa w pkt 1, informacji o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, zmienia lub cofa rejestrację w tej bazie danych – w przypadku gdy dostawca nie spełnia warunków określonych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 889/2008 lub jeżeli nie są spełnione wymagania określone w art. 45 tego rozporządzenia;”;

2) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi kopie decyzji, o których mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia, w którym stały się one ostateczne.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 55:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin zainteresowany producent roślin zgłasza corocznie podmiotowi certyfikującemu, nie później niż 30 dni przed siewem albo sadzeniem roślin, albo – w przypadku roślin wieloletnich do dnia 1 marca każdego roku.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiot certyfikujący wydaje producentowi roślin, który zgłosił zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin, zaświadczenie o numerze wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 6, nie później niż w terminie 21 dni od dnia otrzymania tego zgłoszenia.”;

2) w art. 57 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Podmiot certyfikujący udostępnia na swojej stronie internetowej informację o wydanych certyfikatach poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin przez okres trzech lat od daty wydania tych certyfikatów, obejmującą:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta roślin;
- 2) numer producenta roślin w rejestrze, o którym mowa w art. 55 ust. 6;
- 3) numer wydanego certyfikatu;
- 4) wskazanie gatunków i odmian roślin uprawianych, z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin, dla których został wydany certyfikat, oraz wielkości plonu.”;

3) w art. 58:

a) w ust. 8:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wojewódzki inspektor wykonuje uprawnienia i obowiązki podmiotu certyfikującego; przepisów ust. 1–6, art. 60, art. 61 ust. 1–2a i 3a,

art. 62 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 63 pkt 1 nie stosuje się;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) unieważnienie certyfikatu w przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 3, następuje w drodze decyzji;”;

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Decyzja, o której mowa w ust. 8 pkt 1a, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

4) w art. 60:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi informacje o dokonaniu wpisu producenta roślin do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, w terminie 14 dni od dnia dokonania tego wpisu, zawierające informacje i dane, o których mowa w art. 55 ust. 4 pkt 1 oraz ust. 7 pkt 1 i 4;

1b) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi informacje o naruszeniu przepisów ustawy stwierdzonych w trakcie kontroli producentów roślin wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tego naruszenia;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku zestawienie wydanych w poprzednim roku kalendarzowym certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, zawierające informacje i dane określone w art. 57 ust. 6;”;

5) w art. 61:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wojewódzki inspektor przekazuje podmiotowi certyfikującemu informacje o naruszeniu przepisów ustawy stwierdzonym w trakcie kontroli producentów roślin wpisanych przez ten podmiot certyfikujący do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tego naruszenia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot certyfikujący, w przypadku stwierdzenia, w tym na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2a, że rośliny, dla których zostały wydane certyfikaty poświadczające stosowanie integrowanej produkcji roślin, zawierają

przekroczenia najwyższych dopuszczalnych pozostałości środków ochrony roślin lub poziomów azotanów, azotynów lub metali ciężkich lub że rośliny te zostały wyprodukowane z rażącym naruszeniem przepisów ustawy, unieważnia certyfikaty wydane dla tych roślin.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podmiot certyfikujący przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informację o unieważnieniu certyfikatu poświadczającego stosowanie integrowanej produkcji roślin w terminie 14 dni od dnia unieważnienia tego certyfikatu.”,

d) uchyla się ust. 4;

6) w art. 62:

a) w ust. 6:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przepisów ust. 1–4, art. 58 ust. 1–6, art. 60, art. 61 ust. 1–2a i 3a oraz przepisów wydanych na podstawie art. 63 pkt 1 nie stosuje się;”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) unieważnienie certyfikatu w przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 3, następuje w drodze decyzji.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Decyzja, o której mowa w ust. 6 pkt 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”.

Art. 5. Do postępowań w sprawie:

- 1) zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych,
 - 2) wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1,
 - 3) wydania paszportu roślin, świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu, zaświadczenia lub innego dokumentu lub oznakowania
- wszystkich i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Do granicznej kontroli fitosanitarnej, rozpoczętej i niezakończonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. 1. Podmioty prowadzące uprawę roślin lub wytwarzające, pakujące, sortujące, składujące lub wyprowadzające rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przeznaczone do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego wymagającego wpisu takich podmiotów do rejestru, które znajdują się w wykazie tych podmiotów prowadzonym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa w związku z wydawaniem świadectw fitosanitarnych, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podmiotami wpisanymi do rejestru prowadzonego na podstawie art. 19a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do przekazania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa prowadzącemu rejestr na podstawie art. 19a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie do dnia 1 marca 2019 r.:

- 1) informacji, o których mowa w art. 19a ust. 3 pkt 1 lit. a–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 2) oświadczenia i zobowiązania, o których mowa w art. 19a ust. 3 pkt 1 lit. e ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą
- w zakresie, w jakim nie zostały one przekazane przez te podmioty w związku z wpisem do wykazu wymienionego w ust. 1 lub wymagają aktualizacji.

3. Jeżeli:

- 1) podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie przekaze wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa do dnia 1 marca 2019 r.:
 - a) informacji, o których mowa w art. 19a ust. 3 pkt 1 lit. a–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub
 - b) oświadczenia lub zobowiązania, o których mowa w art. 19a ust. 3 pkt 1 lit. e ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub
- 2) przekazane przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacje, o których mowa w art. 19a ust. 3 pkt 1 lit. a–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zawierają błędy lub pomyłki

– wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa wzywa ten podmiot do usunięcia braków w terminie 14 dni, a w razie ich nieusunięcia w tym terminie, wykreśla ten podmiot, w drodze

decyzji, z rejestru prowadzonego na podstawie art. 19a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Do czynów, o których mowa w:

- 1) art. 107 ust. 1 pkt 10,
- 2) art. 108 ust. 1 pkt 3

– ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. Do postępowań w sprawie rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.³⁾), informacji o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d tego rozporządzenia, zmiany lub cofnięcia rejestracji w tej bazie danych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin, nieprzekazanego podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Zaświadczenia potwierdzające nadanie podmiotowi, który zgłosił zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, numeru wpisu do

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 337 z 16.12.2008, str. 80, Dz. Urz. UE L 129 z 28.05.2009, str. 21, Dz. Urz. UE L 204 z 06.08.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010, str. 19, Dz. Urz. UE L 96 z 09.04.2011, str. 15, Dz. Urz. UE L 113 z 03.05.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 71 z 09.03.2012, str. 42, Dz. Urz. UE L 154 z 15.06.2012, str. 12, Dz. Urz. UE L 118 z 30.04.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 74, Dz. Urz. UE L 283 z 25.10.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 343 z 19.12.2013, str. 29, Dz. Urz. UE L 106 z 09.04.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 230 z 01.08.2014, str. 10, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 97, Dz. Urz. UE L 29 z 05.02.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 116 z 30.04.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 282 z 19.10.2016, str. 19, Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 5 oraz Dz. Urz. UE L 243 z 21.09.2017, str. 23.

rejestr, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 4, niewydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje się w terminie określonym w art. 55 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. W przypadku certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, informacje, o których mowa w art. 57 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin udostępnia na swojej stronie internetowej na wniosek producenta roślin.

Art. 13. Podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przekazuje informację o dokonaniu wpisu producentów rolnych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 4, nieujętych w informacji, o której mowa w art. 60 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. Do postępowań w sprawie unieważnienia certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, wydanych na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4:

- 1) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją,
 - 2) zakończonych ostateczną decyzją wydaną na podstawie dotychczasowych przepisów, które zostały wznowione od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy
- stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2138 oraz z 2018 r. poz. 810) jest:

- 1) uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych [w odniesieniu do działań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonywanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054)];
- 2) ułatwienie prowadzenia międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym;
- 3) wyeliminowanie problemów pojawiających się przy granicznej kontroli fitosanitarnej drewnianych materiałów opakowaniowych;
- 4) uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z innymi jednostkami administracji (przede wszystkim z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa) w celu zapewnienia większej efektywności tej współpracy;
- 5) wprowadzenie zmian w funkcjonowaniu systemu integrowanej produkcji roślin, wynikających z doświadczeń zebranych w trakcie obowiązywania ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50 i 60 oraz z 2018 r. poz. 650);
- 6) wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Analiza efektywności rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, dokonana na podstawie doświadczeń zebranych w toku dotychczasowego stosowania przepisów tych ustaw, a także informacje otrzymywane od podmiotów objętych regulacjami zmienianych ustaw, wskazują na potrzebę dokonania projektowanej nowelizacji.

1. Zmiana zaproponowana w art. 2 pkt 23 nowelizowanej ustawy rozszerza definicję posiadacza o osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się organizmy szkodliwe. Dzięki temu wyeliminowane zostaną ewentualne wątpliwości, jaki podmiot powinien być stroną w przypadku wydawania decyzji zakazujących wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmów szkodliwych dla

roślin lub nakazujących ich zniszczenie, jeżeli byłyby one wprowadzane z naruszeniem przepisów ustawy.

2. W celu zapewnienia jednolitości terminologicznej w związku z wprowadzeniem definicji integrowanej ochrony roślin w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin proponuje się uchylić definicję tego terminu określoną w art. 4 ust. 3 pkt 5 ustawy o ochronie roślin i odwołać się w tym zakresie do przepisów o środkach ochrony roślin.

3. Zmiany proponowane w art. 6 ust. 2 są konsekwencją dodawanego art. 19a regulującego zasady prowadzenia rejestru eksporterów. Mając na względzie, że do tego rejestru wpisywane będą podmioty m.in. dokonujące sortowania lub pakowania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do eksportu, w art. 6 ust. 2 nowelizowanej ustawy wprowadzana jest zmiana wskazująca, że wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadza urzędowe kontrole w miejscach pakowania i sortowania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Jednocześnie, mając na uwadze obecne regulacje art. 8a nowelizowanej ustawy, proponuje się uzupełnienie przepisu art. 6 ust. 2 o wskazanie, że wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadza urzędowe kontrole w miejscach przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Ponadto proponuje się doprecyzowanie, że kontrole takie mogą być przeprowadzane również w miejscach wprowadzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiany te mają na celu zapewnienie spójności art. 6 ust. 2 nowelizowanej ustawy z przepisami tej ustawy określającymi szczegółowe zasady przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa urzędowych kontroli. Obecnie bowiem katalog miejsc przeprowadzania takich kontroli, określony w art. 6 ust. 2 nowelizowanej ustawy, nie obejmuje kompleksowo wszystkich miejsc, w których kontrole takie się odbywają.

4. Zmiany w art. 8 polegają na doprecyzowaniu właściwości miejscowej wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do wydawania decyzji w sprawie podjęcia działań w związku z wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmu kwarantannowego oraz umożliwieniu uchylania tej decyzji bez zgody strony (uzyskiwanie zgody podmiotu, na który zostały nałożone przez

wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa określone nakazy lub zakazy związane z wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmów szkodliwych, na zniesienie tych nakazów lub zakazów jest bowiem niecelowe).

Ponadto w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi dotyczącymi kwestii pobierania opłat za przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora oceny organoleptycznej, badań makroskopowych i laboratoryjnych w celu wydania paszportu roślin, świadectwa fitosanitarnego lub innego dokumentu lub oznakowania, od czego uzależnia się możliwość przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów poza gospodarstwo (miejsce produkcji) z nałożoną kwarantanną, dodaje się ust. 7 regulujący tę kwestię. Biorąc pod uwagę, że badania takie są wykonywane na wniosek zainteresowanego podmiotu i w jego interesie (wyprowadzanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, mogących potencjalnie przenosić organizmy kwarantannowe, poza obszar objęty działaniami kwarantannowymi w związku z wystąpieniem tych organizmów, należy traktować jako działanie wyjątkowe, dopuszczane przez niektóre przepisy wykonawcze do ustawy regulujące zasady zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych), do ponoszenia kosztów tych badań jest obowiązany ten podmiot.

5. W projektowanym art. 13 ustawy o ochronie roślin proponuje się uproszczenie procedury dokonywania wpisu do rejestru przedsiębiorców przez odstąpienie od wydawania decyzji administracyjnej. Jediną przesłanką do dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców jest bowiem właściwie wypełniony wniosek o dokonanie takiego wpisu (jeżeli zawiera on wszystkie wymagane informacje, wojewódzki inspektor każdorazowo dokonuje wpisu). A zatem brak jest uzasadnienia dla wydawania w takim przypadku decyzji administracyjnej – przepisy nie przewidują bowiem przypadku, w którym po spełnieniu wymagań formalnych przez wnioskodawcę mogłaby zostać wydana decyzja odmowna. Jednocześnie, w przypadku złożenia wniosku niezawierającego wszystkich wymaganych informacji lub zawierającej błędy lub pomyłki, wojewódzki inspektor będzie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni. W razie nieuzupełnienia braków w tym terminie, wniosek będzie pozostawiony bez rozpoznania. Decyzja administracyjna powinna zostać jednak co do zasady zachowana w przypadku

wykreślenia podmiotu z rejestru. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami wykreślenie podmiotu z rejestru przedsiębiorców będzie mogło nastąpić:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) po uzyskaniu informacji o zgonie osoby wpisanej do rejestru przedsiębiorców albo likwidacji osoby prawnej albo podmiotu nieposiadającego osobowości prawnej wpisanych do tego rejestru;
- 4) jeżeli dane podane we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców były niezgodne ze stanem faktycznym.

Wykreślenie podmiotu z rejestru przedsiębiorców w przypadkach, o których mowa w dodawanym przepisie art. 13 ust. 5a pkt 2 (w przypadku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności wymagającej uzyskania wpisu) i 4 (w przypadku podania przez podmiot we wniosku o dokonanie wpisu informacji niezgodnych ze stanem faktycznym) oraz ust. 5c (w przypadku niepoprawienia błędów lub pomyłek w informacjach podanych we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców), powinno następować w drodze decyzji administracyjnej, aby zapewnić podmiotom możliwość odwołania się od takiej decyzji (wykreślenie z tego rejestru wiąże się z utratą uprawnień do wykonywania działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru). W pozostałych przypadkach, określonych w art. 13 ust. 5a pkt 1 i 3, wykreślenie podmiotu z rejestru przedsiębiorców będzie stanowić czynność materialno-techniczną, bowiem wydawanie decyzji w tych przypadkach byłoby bezprzedmiotowe lub niecelowe.

Ponadto mając na względzie, że podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców są zobowiązane do wskazywania numeru wpisu m.in. na określonych towarach wprowadzanych do obrotu, proponuje się w art. 13 dodanie przepisu ust. 3a, zgodnie z którym wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa będzie zobowiązany do przekazywania podmiotom w terminie 7 dni informacji o dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców, ze wskazaniem numeru tego wpisu.

6. Art. 14 ust. 2 ustawy o ochronie roślin obliuguje wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do przeprowadzania kontroli podmiotów wpisanych do

prowadzonego przez niego rejestru przedsiębiorców (obejmującego przede wszystkim rolników), przynajmniej raz w roku.

Proponuje się odstąpienie od wykonywania kontroli u podmiotów, które w danym roku nie prowadzą uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie roślin (czyli nie wykonują w danym roku działalności podlegającej obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców). Rozwiązanie to nie narusza obowiązków wynikających z art. 4 dyrektywy Komisji 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustanawiającej obowiązki, jakim podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych lub innych oraz ustanawiającej szczegóły ich rejestracji (Dz. Urz. WE L 344 z 26.11.1992, str. 38), który stanowi, że: „Państwa Członkowskie zapewniają spełnianie obowiązków określonych w art. 2 ust. 2 poprzez okresowe sprawdzanie co najmniej raz w roku zapisów i odnośnych dokumentów, jak opisano w art. 2 ust. 2 lit. b)”. Na podstawie art. 2 ust. 2 lit. b tej dyrektywy podmiot wpisany do rejestru jest zobowiązany do „utrzymywania zapisów w celu skompletowania informacji dostępnych dla wymienionych odpowiedzialnych urzędowych organów w sprawie roślin, produktów roślinnych lub innych,

- nabywanych w celu składowania lub sadzenia roślin w obiektach,
- w trakcie produkcji, lub
- przesyłanych do innych miejsc,

i utrzymywanie odpowiednich dokumentów przez co najmniej jeden rok”. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców będzie informował wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, w formie pisemnej lub elektronicznej, że w danym roku nie będzie prowadził działalności wymagającej wpisu do tego rejestru. Tym samym nie będzie miało uzasadnienia prowadzenie w danym roku dokumentacji, o której mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy 92/90/EWG.

Jednocześnie konieczne będzie zobowiązanie podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców do przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi, na jego żądanie, planów rozmieszczenia upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie roślin. Takie rozwiązanie pozwoli na właściwe

zaplanowanie kontroli i niekierowanie inspektorów do gospodarstw, które w danym roku nie prowadzą działalności związanej z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami szczególnie podatnymi na porażenie przez organizmy kwarantannowe. Proponowane rozwiązanie, przez umożliwienie właściwego i efektywnego zarządzania zasobami Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, pozwoli na sprawne prowadzenie kontroli, których wynikiem jest przede wszystkim wydawanie paszportów roślin uprawiających do wprowadzania określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do obrotu (Inspekcja będzie mogła uzyskać – przed przystąpieniem do czynności kontrolnych – informacje o uprawianych roślinach, lokalizacji upraw, wielkości produkcji, co pozwoli na właściwe zaplanowanie i przygotowanie kontroli). Tym samym efekty wprowadzenia proponowanego rozwiązania będą korzystne także dla podmiotów obowiązanych do przekazywania planów rozmieszczenia upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie roślin.

W związku z tym w art. 14 w ust. 1 po pkt 5a ww. ustawy proponuje się dodanie pkt 5b zobowiązującego podmioty wpisane do rejestru do przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi, na jego żądanie, planów rozmieszczenia upraw miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy. Ponadto po ust. 2 dodaje się ust. 2a, zgodnie z którym do dnia 30 kwietnia należy poinformować wojewódzkiego inspektora, że w danym roku podmiot nie będzie prowadził uprawy, wytwarzania, magazynowania, pakowania, sortowania, wprowadzania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe. Natomiast proponowany ust. 2b przewiduje, że kontrole u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców nie będą dotyczyć tych podmiotów, które w danym roku nie prowadzą uprawy ww. roślin. Proponowane rozwiązania nie mogą jednak wykluczać możliwości przeprowadzenia przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa kontroli, czy podane w powiadomieniu, o którym mowa w dodawanym ust. 2a, informacje są zgodne ze stanem faktycznym. Dlatego proponuje się zawrzeć odpowiednią normę w dodawanym przepisie art. 14 ust. 2c.

Aby możliwe było skuteczne wyeliminowanie przypadków nadużywania rozwiązania wprowadzonego projektowanym ust. 2b, zmienione zostało wprowadzenie do wyliczenia w ust. 3.

Przepisy Unii Europejskiej (UE) zobowiązujące państwa członkowskie do rejestrowania producentów i podmiotów prowadzących obrót materiałem szkółkarskim roślin sadowniczych, materiałem rozmnożeniowym i materiałem nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych zostały pierwotnie implementowane do polskiego porządku prawnego przepisami o ochronie roślin. Podmioty zajmujące się tą działalnością powinny być wpisane do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Obowiązek ten został ustanowiony w pkt 5 załącznika nr 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1227, z późn. zm.) wydanego na podstawie art. 13 ust. 6 i art. 20 ust. 1 ustawy o ochronie roślin. Obowiązek prowadzenia ewidencji podmiotów prowadzących działalność objętą zakresem przepisów o nasiennictwie został następnie przewidziany w przepisach art. 84, art. 86 i art. 87 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2017 r. poz. 633, z późn. zm.). Jednocześnie przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 kwietnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych (Dz. U. poz. 571) uchylono obowiązek rejestracji na podstawie przepisów o ochronie roślin podmiotów objętych regulacjami przepisów o nasiennictwie.

Natomiast w art. 92–94 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie określono obowiązki podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym.

W związku z powyższym należy uchylić obowiązek ustanowiony w art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie roślin dotyczący spełnienia przez zarejestrowany podmiot wymogów określonych w przepisach o nasiennictwie. Konsekwencją powyższego jest zmiana w art. 14 ust. 4 ustawy o ochronie roślin.

Jednocześnie zmiany wymaga dotychczasowy przepis art. 14 ust. 4 nowelizowanej ustawy, który przewiduje, że podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru

w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców stała się ostateczna (jeżeli przepisy o nasiennictwie nie określają innego terminu). W związku z powyższym proponuje się doprecyzowanie przypadków, w których wykreślony z rejestru przedsiębiorców podmiot może ubiegać się o ponowny wpis po upływie tego terminu, do sytuacji, w których wydana została z winy podmiotu decyzja o wykreśleniu go z tego rejestru (tj. określonych w art. 13 ust. 5a pkt 4 i w ust. 5c oraz w art. 14 ust. 3 pkt 2 nowelizowanej ustawy).

Ponadto w art. 14 w ust. 1 ustawy o ochronie roślin dodano pkt 7, który ma na celu zapewnienie wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa skutecznego i sprawnego przeprowadzenia kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców. Konsekwencją tej zmiany jest zmiana ust. 2 w art. 14 nowelizowanej ustawy, polegająca na określeniu zakresu obowiązków podmiotu wpisanego do rejestru eksporterów, które będą podlegały urzędowej kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Kontroli tej nie może bowiem podlegać wprowadzany obowiązek umożliwienia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenia kontroli oraz współdziałania podczas kontroli.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu art. 14 ust. 4 nowelizowanej ustawy podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców na podstawie ust. 3 pkt 2 lub art. 13 ust. 5a pkt 4 lub ust. 5c tej ustawy, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru stała się ostateczna. W związku z powyższym w ust. 5 proponuje się doprecyzować, że w przypadku gdy podmiot wykreślony z rejestru przedsiębiorców złoży wniosek o ponowny wpis do tego rejestru przed upływem terminu wynikającego z ust. 4, wojewódzki inspektor w drodze decyzji odmawia wpisu do tego rejestru.

7. Przepisy państw trzecich, regulujące wymagania fitosanitarne dla importowanych towarów, mogą zawierać zarówno wymogi, które można potwierdzić przez kontrolę towarów (np. na podstawie badań roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na obecność organizmów szkodliwych), jak i wymogi wobec podmiotów prowadzących

działalność związaną z wytwarzaniem, przygotowywaniem do wysyłki i wysyłką tych towarów (np. na podstawie urzędowych kontroli oceniających, czy podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, spełniają wymagania państwa trzeciego). W związku z tym przewidziano zmianę w art. 18 ust. 2 ustawy o ochronie roślin. Konsekwencją tej zmiany jest także zmiana w ust. 6 w pkt 2 w lit. b tego artykułu.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, jeżeli świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy dla miejsca uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających wysyłce, konieczne jest dołączenie do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego zaświadczenia wojewódzkiego inspektora właściwego dla tego miejsca potwierdzającego spełnienie importowych wymagań państwa trzeciego w miejscu produkcji lub wytwarzania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów (jeżeli potwierdzenia takich wymagań wymaga państwo importujące). Obecne przepisy nie regulują jednak sytuacji, w której wojewódzki inspektor wydaje świadectwo fitosanitarne dla towarów pochodzących z innego państwa członkowskiego, a wymagania fitosanitarne państwa importującego odnoszą się także do miejsca produkcji położonego w tym państwie. Stosownej zmiany w tym zakresie wymaga więc art. 18 ust. 4 pkt 3 ustawy o ochronie roślin. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu, do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego będzie zatem możliwe dołączenie zaświadczenia wydanego także przez organ właściwy do spraw zdrowia roślin innego państwa członkowskiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, potwierdzającego spełnienie wymagań specjalnych dotyczących miejsca ich uprawy lub wytwarzania.

Mając na uwadze zmiany wprowadzane w przepisach art. 18 ust. 2 nowelizowanej ustawy, proponuje się, aby zaświadczenie wydawane przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa lub organ innego państwa członkowskiego właściwy do spraw zdrowia roślin mogło potwierdzać nie tylko spełnienie wymagań importowych państwa przeznaczenia importowanych towarów w zakresie miejsca ich uprawy i wytwarzania, ale także pakowania, sortowania i składowania. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie wydawania świadectw fitosanitarnych zgodnie z wymaganiami państw trzecich, do których są kierowane eksportowane towary.

Obecne przepisy nie uwzględniają możliwości odstąpienia od obowiązku dołączania wymaganych przepisami ustawy o ochronie roślin załączników do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego, jeżeli załączniki te zostały już dołączone do innego wniosku.

W praktyce obowiązek każdorazowego dołączania do wniosku o wydanie świadectwa fitosanitarnego określonych załączników tej samej treści generuje jedynie utrudnienia i koszty dla wnioskodawcy. O ile takie działanie jest uzasadnione w przypadku różnych wniosków i załączników, o tyle w przypadku kolejnych wniosków, w których załączniki się powtarzają, zasadne byłoby wprowadzenie rozwiązań polegających na jednorazowym złożeniu dokumentu. Ograniczy to obciążenia administracyjne nałożone na podmioty.

W związku z tym w art. 18 ustawy o ochronie roślin proponuje się dodać ust. 4a stanowiący, że jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4, zostały uprzednio dołączone do innego wniosku skierowanego do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa o wydanie świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu, wnioskodawca nie przedkłada tego dokumentu, lecz wskazuje wniosek, do którego te dokumenty zostały załączone.

Zmiany wprowadzane w ust. 3 przez dodanie pkt 1a oraz w ust. 4 przez dodanie pkt 5, podobnie jak w ust. 2 tego artykułu, są konsekwencją dodania w nowym art. 19a nowelizowanej ustawy regulacji dotyczących rejestru eksporterów. Zmiany te wynikają z faktu, iż wymogi fitosanitarne niektórych państw trzecich odnoszą się nie tylko do samych importowanych towarów i miejsc ich produkcji, ale także podmiotów zaangażowanych w ich produkcję, przygotowanie wysyłki i eksport (wpis do rejestru prowadzonego przez organizację ochrony roślin państwa eksportującego, prowadzenie określonej dokumentacji itp.).

8. W wyniku działań Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi powiększa się liczba państw, do których można eksportować polskie produkty rolno-spożywcze. Jednak warunkiem otwarcia rynków części państw jest przestrzeganie ściśle ustalonych warunków wysyłki i ustanowienia określonych procedur w państwie eksportującym. Powtarzającym się wymogiem jest ustanowienie urzędowego rejestru podmiotów upoważnionych do eksportu do danego państwa. Wpis do takiego rejestru jest możliwy jedynie po spełnieniu wymogów tego państwa. W zależności od wymogów

państwa importującego konieczne jest też prowadzenie nadzoru nad takimi podmiotami w celu zagwarantowania przestrzegania wymagań tego państwa. Ponadto, jeżeli podmiot nie spełnia wymagań tego państwa, co zostanie ustalone przez polski organ kontrolny lub przez odpowiednią służbę państwa importującego podczas kontroli przesyłki, powinna istnieć możliwość wykreślenia takiego podmiotu z rejestru i tym samym uniemożliwienia mu dalszej wysyłki.

Mając na uwadze, że zgodnie z art. 79 pkt 5 ustawy o ochronie roślin do zakresu działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin należy m.in. wydawanie świadectw fitosanitarnych, a więc także kontrola spełnienia wymagań państw trzecich potwierdzanego wydaniem takiego świadectwa, zaproponowano wyszczególnienie w zadaniach tej Inspekcji prowadzenia spraw związanych z rejestrem eksporterów.

Jak wyżej wskazano, wprowadzenie art. 19a skutkuje koniecznością dostosowania przepisów art. 18 ust. 2 oraz ust. 4 nowelizowanej ustawy (przez dodanie pkt 5).

Zakres podmiotów, które powinny podlegać wpisowi do rejestru eksporterów, określają wymagania importowe państw trzecich, do których są eksportowane towary z Polski, a zatem proponowane rozwiązania krajowe w tym zakresie mają na celu wyłącznie umożliwienie eksportu polskim podmiotom i nie będą wykraczać poza zakres wymagań państw trzecich.

Mając na względzie, że w przypadku producentów roślin większość podmiotów wpisywanych do rejestru eksporterów będą stanowić rolnicy indywidualni, dla ich właściwej identyfikacji konieczne jest wskazywanie we wniosku o wpis do rejestru, a także w samym rejestrze, danych osobowych, takich jak imię, nazwisko i miejsce zamieszkania.

Proponuje się także, aby do wniosku o wpis do rejestru eksporterów podmioty zainteresowane wpisem załączały oświadczenie o znajomości wymagań importowych państwa trzeciego dotyczących roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mają być wyprowadzane do tego państwa lub które będą przez to państwo przemieszczane. Ponadto proponowany art. 19a ust. 10 pkt 4 projektu zobowiązuje podmioty wpisane do rejestru eksporterów do aktualizacji znajomości tych wymagań. Należy wyjaśnić, że państwa trzecie mogą wymagać od podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów wykonywania określonych działań, takich jak

zabiegi ochrony roślin (w dokładnie wskazanych terminach lub określonymi środkami ochrony roślin) czy też prowadzenia w określony sposób monitorowania występowania organizmów szkodliwych dla roślin. Wymogi te podlegają kontroli przed eksportem i od ich spełnienia przez podmiot jest uzależniona możliwość wydania świadectwa fitosanitarnego. Jednocześnie wymagania w tym zakresie mogą ulegać modyfikacjom związanym np. z dopuszczaniem do stosowania nowych środków ochrony roślin. A zatem podmioty zainteresowane eksportem, aby mieć pewność uzyskania świadectwa fitosanitarnego, powinny na bieżąco śledzić zmiany wymagań importowych państwa trzeciego, do którego chcą kierować swoje towary. W przeciwnym przypadku, mimo ponoszenia kosztów kontroli w czasie okresu wegetacji oraz działań mających na celu spełnienie wymogów importowych państwa trzeciego, mogą nie uzyskać świadectwa fitosanitarnego, jeżeli nie dostosują swoich działań do ewentualnych zmian wymagań importowych (np. w zakresie ograniczenia zakresu dopuszczonych do stosowania środków ochrony roślin).

Mając na uwadze, że wymagania państwa, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, mogą dotyczyć kontroli tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jak również innych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mogą być porażone przez organizmy kwarantannowe tych państw, w art. 19a w ust. 3 projektu, określającym dane, jakie powinny być zawarte we wniosku o wpis do rejestru eksporterów, zaproponowano, aby podmiot zainteresowany wpisem wskazywał m.in. nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub przedmiotów, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ten podmiot, ze wskazaniem tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z określeniem miejsca ich uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania oraz określeniem państwa trzeciego, do którego będą one wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane.

Państwa trzecie, wymagające wpisu do rejestru podmiotów zaangażowanych w produkcję i eksport towarów kierowanych do tych państw, na ogół wymagają także przekazywania takiego rejestru przed sezonem eksportowym. Umożliwia to służbom fitosanitarnym takich państw weryfikację w trakcie granicznej kontroli fitosanitarnej, czy eksportowane towary pochodzą od podmiotów wpisanych do rejestru.

Przykładem takich wymagań są postanowienia art. 2 Protokołu w sprawie wymagań fitosanitarnych dla eksportu jabłek z Polski do Chin zawartego pomiędzy Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi Rzeczypospolitej Polskiej a Generalną Administracją ds. Nadzoru Jakości, Inspekcji i Kwarantanny Chińskiej Republiki Ludowej (AQSIQ), podpisanego w dniu 20 czerwca 2016 r. (http://piorin.gov.pl/files/userfiles/wnf/przepisy/chiny/cn2016_protokol_jablka_20.06.2016_pl.pdf). Jednocześnie zgodnie z art. 86 ust. 1 i 2 nowelizowanej ustawy Główny Inspektor współpracuje z właściwymi do spraw zdrowia roślin i nasiennictwa organami Unii Europejskiej, innych państw członkowskich i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, oraz reprezentuje Inspekcję przed tymi organami i organizacjami. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej, innym państwom członkowskim oraz państwom trzecim informacje z zakresu ochrony roślin i nasiennictwa wymagane przez Komisję Europejską oraz te państwa. A zatem rejestr eksporterów powinien być przekazywany organizacji ochrony roślin państwa trzeciego przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Mając to na uwadze, w proponowanym art. 19a w ust. 8 i 9 projektu zawarte zostały przepisy umożliwiające wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa przekazywanie danych zawartych w rejestrze eksporterów Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa, aby ten mógł z kolei przekazać te dane organizacji ochrony roślin państwa importującego. Proponowane rozwiązanie ma na celu umożliwienie spełnienia wymagań importowych państw trzecich i tym samym wprowadzenie polskich towarów na rynki tych państw.

Proponuje się, aby kontrole podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów mogły być wykonywane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa lub podmioty prowadzące działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie przepisów o środkach ochrony roślin (podmioty certyfikujące). Rozwiązanie takie jest zgodne z wymaganiami niektórych państw trzecich – wymagają one kontroli podmiotów prowadzących uprawę roślin lub wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących lub wyprowadzających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przeznaczone do wysyłki przez organy krajowej organizacji ochrony roślin państwa eksportującego lub podmioty działające na podstawie upoważnienia takich organów. Jednocześnie możliwość przeprowadzania kontroli

przez podmioty certyfikujące, które posiadają odpowiednie przygotowanie organizacyjne, pozwoli w praktyce ograniczyć obciążenia Inspekcji – wymagania państw trzecich obejmować mogą nawet kilkukrotną kontrolę podmiotu w trakcie sezonu. Aby zapewnić jednak nadzór Inspekcji nad prawidłowym wykonywaniem kontroli przez podmioty certyfikujące, podmiot certyfikujący będzie mógł przeprowadzać kontrole, jeżeli:

- 1) wymagania importowe państwa, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wyprowadzane, lub państwa, przez które będą one przemieszczane, dopuszczają przeprowadzanie tych kontroli przez podmioty inne niż Inspekcja;
- 2) została zatwierdzona przez Głównego Inspektora szczegółowa metodyka określająca zasady integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do danego państwa trzeciego, udostępniona na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) podmiot wpisany do rejestru eksporterów złożył do podmiotu certyfikującego zgłoszenie zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego.

Jednocześnie, w przypadku gdy kontrola wpisanych do rejestru eksporterów będzie przeprowadzana przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do tej kontroli będą miały zastosowanie przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin. Ponadto w celu zapewnienia harmonizacji działań podmiotów certyfikujących, co jest szczególnie istotne przy nadzorze nad produkcją towarów kierowanych na rynki państw trzecich, proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa był uprawniony do wydawania tym podmiotom wytycznych dotyczących czynności kontrolnych w celu zapewnienia zgodności prowadzenia kontroli przez te podmioty z wymaganiami importowymi państw trzecich. Wytyczne te mogą w szczególności dotyczyć zakresu i terminu przeprowadzanych czynności kontrolnych u podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów. Importowe wymagania fitosanitarne tych państw w szczególności mogą precyzyjnie określać liczbę oraz terminy takich kontroli.

Mając na uwadze, że państwa, do których rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, mogą wymagać przeprowadzenia przez przedstawicieli swojej służby ochrony roślin kontroli u wybranych podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów, stosowna norma została zawarta w art. 19a ust. 10 pkt 3 projektu.

Mając na względzie, że państwa trzecie mogą zmienić wymagania importowe przez zniesienie obowiązku rejestracji podmiotów zaangażowanych w wysyłkę, wprowadzenie zakazu importu określonych towarów lub wprowadzenie nowych wymagań importowych, przez co prowadzenie rejestru eksporterów stałoby się bezprzedmiotowe, proponuje się wprowadzenie w nowelizowanej ustawie normy w art. 19a ust. 21, zgodnie z którą, w takim przypadku, stosowną informację zamieści na stronie internetowej Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

W pozostałym zakresie do rejestru eksporterów przewidziano, co do zasady, regulacje analogiczne do rejestru przedsiębiorców.

9. Zgodnie z pkt 2 działu I część A załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych, opakowania drewniane (skrzynie, pudła, klatki, palety, palety skrzyniowe i podobne opakowania) oraz drewno wykorzystywane do unieruchamiania lub zabezpieczenia ładunków, pochodzące z państw trzecich innych niż Konfederacja Szwajcarska, powinny być poddane jednemu z zabiegów określonych w załączniku nr I do Międzynarodowego Standardu w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15 oraz opatrzone znakiem zgodnym z załącznikiem nr II do tego Standardu, potwierdzającym wykonanie takiego zabiegu. Wymaganie to dotyczy wszystkich opakowań drewnianych i drewna wykorzystywanego do unieruchamiania lub zabezpieczania ładunków niezależnie od tego, jaki towar jest w nich przewożony. Jednak ze względu na charakter ładunku (duże gabaryty, np. maszyn, delikatność towaru lub konieczność zapewnienia stałych warunków temperatury, wilgotności lub atmosfery) nie zawsze istnieje możliwość dokonania na przejściu granicznym kontroli opakowań drewnianych lub drewna wykorzystywanego do unieruchamiania lub zabezpieczania ładunków. Należy także zauważyć, że w przypadku niektórych ładunków jest wymagane stosowanie specjalistycznych opakowań wykluczających ich przeładunek w nieprzygotowanych

do tego miejscach. W związku z tym uznano, że należy dopuścić możliwość kontroli opakowań drewnianych lub drewna wykorzystywanego do unieruchamiania lub zabezpieczania ładunków w miejscu przeznaczenia przesyłki lub w innym miejscu wskazanym przez odbiorcę przesyłki i zaakceptowanym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. W tym celu w art. 24 nowelizowanej ustawy proponuje się dodanie ust. 2a–2f.

Proponowane rozwiązanie powinno być jednak ograniczone do ściśle określonych przypadków i nie może stwarzać zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania. Dlatego proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa mógł wyrazić zgodę na przeprowadzenie kontroli opakowań drewnianych oraz drewna wykorzystywanego do unieruchamiania lub zabezpieczania ładunków w miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) opakowania te lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe (ponieważ w niektórych przypadkach wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa nie będzie miał możliwości przeprowadzenia oględzin opakowań drewnianych – np. przy wysyłce wyrobów medycznych wymagających ścisłego reżimu temperaturowego i higienicznego – należy zastrzec, że spełnienie tego wymogu uzależnione będzie od możliwości przeprowadzenia takiej oceny);
- 2) transport tych opakowań lub drewna do miejsca przeprowadzenia kontroli nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych;
- 3) miejsce, w którym opakowania te lub drewno będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się organizmów szkodliwych;
- 4) miejsce, w którym opakowania te lub drewno zostaną poddane kontroli, spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tych kontroli;
- 5) wskazany przez wnioskującego o zgodę podmiot sposób, w jaki opakowania te lub drewno mogą zostać, na koszt tego podmiotu, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, jeżeli kontrola wykaże, że opakowania te lub drewno nie spełniają wymagań ustawy, zapewnia skuteczne zniszczenie tych organizmów;

- 6) podmiot zainteresowany uzyskaniem zgody na przeprowadzenie kontroli tych opakowań lub drewna poza punktem wwozu w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku nie naruszył przepisów ustawy dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 7) organ Krajowej Administracji Skarbowej, sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianymi lub zabezpieczanymi tym drewnem, nie wyrazi, w terminie 7 dni lub niezwłocznie w przypadku towarów łatwo psujących się, negatywnej opinii odnośnie do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 24 ust. 2a projektowanej ustawy, w proponowanym przez podmiot miejscu.

Ponadto wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przed wydaniem decyzji powinien zasięgnąć opinii wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego dla miejsca przeprowadzenia kontroli opakowań drewnianych lub drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia towarów, jeżeli właściwym dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

A zatem, jeżeli wojewódzki inspektor zaobserwuje objawy porażenia opakowań drewnianych przez organizmy szkodliwe, nie będą one mogły ze względu na potencjalne zagrożenie fitosanitarne zostać wprowadzone na obszar kraju.

Zgoda taka powinna być także poprzedzona zasięgnięciem opinii organów Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie zapewnienia właściwego nadzoru celnego nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach. Nie jest to jednak nowe zadanie dla organów Krajowej Administracji Skarbowej, które wiązałoby się z wykonywaniem przez nie czynności kontrolnych lub podobnych czynności urzędowych, lecz wymaga wskazania, czy przeprowadzenie kontroli opakowań drewnianych lub drewna wykorzystywanego do zabezpieczania lub unieruchamiania ładunków w proponowanym przez odbiorcę przesyłki miejscu nie kolidowałoby z realizacją obowiązków tych organów związanych z nadzorem celnym nad przesyłką.

Proponowane rozwiązanie nie narusza postanowień dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.). Zgodnie z przepisami art. 13 ust. 3 tej dyrektywy „Państwa Członkowskie

zapewniają, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty inne niż te wymienione w ust. 1 lub 2, które pochodzą z państwa trzeciego i przywożone są na obszar celny Wspólnoty, mogą od momentu wprowadzenia być poddane nadzorowi przez odpowiedzialne organy urzędowe, w odniesieniu do pierwszego, drugiego lub trzeciego tiret ust. 1 pkt i). Takie rośliny, produkty roślinne lub przedmioty obejmują drewno w formie materiałów sztauerskich, rozpórek, palet lub opakowań, których używa się w przewozie wszelkiego rodzaju przedmiotów. W przypadku zastosowania przez organ urzędowy takiego nadzoru dane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pozostają pod takim nadzorem określonym w ust. 1 do czasu wypełnienia wszelkich odpowiednich formalności w celu upewnienia się, że zgodne są one z odpowiednimi wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy”. Mając na uwadze powyższe regulacje dyrektywy 2000/29/WE, zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1b zmienianej ustawy, opakowania drewniane nie podlegają obowiązkowi ich wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez wyznaczone punkty wwozu i w związku z tym nie są każdorazowo poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej. Umożliwia to zatem zastosowanie wobec nich proponowanych rozwiązań.

Jednocześnie wprowadzone zmiany wymagają zmiany porządkowej w art. 24 ust. 2 pkt 1 zmienianej ustawy, polegającej na zaktualizowaniu odesłań.

Ponadto proponuje się zastąpienie niewłaściwego odniesienia się w przepisie art. 24 ust. 5a pkt 4 zmienianej ustawy do państw członkowskich zamiast do państw trzecich.

Proponuje się, aby decyzja w sprawie zgody na przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej opakowań drewnianych oraz drewna wykorzystywanego do unieruchamiania towarów w trakcie transportu, poza punktem wwozu, podlegała natychmiastowemu wykonaniu. Za takim rozwiązaniem przemawia fakt, iż decyzja będzie odpowiadać woli strony, a oczekiwanie na uprawomocnienie się takiej decyzji przed jej wykonaniem generowałoby dodatkowe koszty po stronie podmiotu związane z niezaplanowanym postojem środków transportu oraz mogłoby skutkować zniszczeniem towarów (w przypadku towarów łatwo psujących się).

10. Niezależnie od zmian wprowadzonych w art. 24 nowelizowanej ustawy proponuje się także dopuszczenie możliwości wyrażenia zgody na dokonanie zniszczenia opakowań drewnianych oraz drewna używanego do unieruchamiania lub

zabezpieczania towarów, które nie zostały oznakowane zgodnie z tym standardem, lub poddania ich zabiegom zwalczającym organizmy szkodliwe, jeżeli wykonanie tego na przejściu granicznym uniemożliwia charakter ładunku oraz nie stwarza to zagrożenia fitosanitarnego. Zmiana ta została zawarta w dodawanych ust. 4–8 w art. 25 nowelizowanej ustawy. Analogicznie do zmian wprowadzanych w art. 24 nowelizowanej ustawy proponowane rozwiązanie powinno być jednak ograniczone do ściśle określonych przypadków i nie może stwarzać zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania. Dlatego proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa mógł wyrazić zgodę na zniszczenie opakowań drewnianych oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczania towarów lub poddanie ich zabiegom fitosanitarnym w miejscu innym niż miejsce ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) opakowania lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez organizmy szkodliwe;
- 2) transport opakowań lub drewna do miejsca ich zniszczenia lub poddania zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych;
- 3) miejsce, w których opakowania lub drewno będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się organizmów szkodliwych;
- 4) wskazany przez wnioskującego o zgodę podmiot sposób, w jaki opakowania lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, zapewnia skuteczne zniszczenie tych organizmów;
- 5) wnioskujący o zgodę podmiot w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w art. 25 ust. 4, nie naruszył przepisów ustawy dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 6) organ Krajowej Administracji Skarbowej, sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianych lub zabezpieczanych tym drewnem, nie wyrazi, w terminie 7 dni lub niezwłocznie w przypadku towarów łatwo psujących się, negatywnej opinii odnośnie do ich

zniszczenia lub poddania zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe w proponowanym przez podmiot miejscu.

Ponadto wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa powinien uwzględnić opinię wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego dla miejsca niszczenia opakowań drewnianych lub drewna lub poddania ich zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe, jeżeli właściwym dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

Decyzja o nakazaniu zniszczenia lub poddania opakowań drewnianych zabiegom fitosanitarnym będzie mogła zostać podjęta po zasięgnięciu opinii organów Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie zapewnienia właściwego nadzoru celnego nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach. Nie jest to jednak nowe zadanie dla organów Krajowej Administracji Skarbowej, które wiązałoby się z wykonywaniem przez nie czynności kontrolnych lub podobnych czynności urzędowych, lecz wymaga wskazania, czy przeprowadzenie zniszczenia opakowań drewnianych lub drewna wykorzystywanego do zabezpieczania lub unieruchamiania ładunków albo poddanie ich zabiegom fitosanitarnym w proponowanym przez odbiorcę przesyłki miejscu nie kolidowałoby z realizacją obowiązków organów związanych z nadzorem celnym nad przesyłką.

Proponuje się, aby decyzja w sprawie zgody na zniszczenie lub poddanie jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu organizmy szkodliwe opakowań drewnianych oraz drewna wykorzystywanego do unieruchamiania towarów w trakcie transportu, poza punktem wwozu, podlegała natychmiastowemu wykonaniu. Za takim rozwiązaniem przemawia fakt, iż decyzja taka będzie odpowiadać woli strony, a oczekiwanie na uprawomocnienie się takiej decyzji przed jej wykonaniem generowałoby dodatkowe koszty po stronie podmiotu związane z niezaplanowanym postojem środków transportu oraz mogłoby skutkować zniszczeniem towarów (w przypadku towarów łatwo psujących się).

11. Konsekwencją zmian wprowadzonych w nowym art. 19a jest uwzględnienie w zakresie zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wymienionych w art. 79 nowelizowanej ustawy, prowadzenia rejestru eksporterów oraz kontroli podmiotów wpisanych do tego rejestru.

12. Zmiana wprowadzona w art. 83 ma charakter porządkowy i wynika z wprowadzenia skrótu dla Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa w nowym art. 19a ust. 12 pkt 2 nowelizowanej ustawy.
13. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w zakresie nadzoru nad prawidłowością stosowania środków ochrony roślin. W szczególności współpraca ta dotyczy kontroli wymogów wzajemnej zgodności *cross-compliance*. W związku z tym wymagane jest zapewnienie odpowiedniego przepływu informacji i danych o wynikach kontroli między ww. instytucjami. Z tego powodu wprowadza się odpowiednią normę w art. 95 ust. 3a, 3c i ust. 3d pkt 1 nowelizowanej ustawy. Przepisy te regulują przekazywanie informacji i danych przez Inspekcję do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Jednocześnie proponuje się dodanie w nowelizowanej ustawie art. 102a regulującego przekazywanie Inspekcji danych niezbędnych do prowadzenia kontroli przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Ponadto Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w zakresie nadzoru nad jednostkami certyfikującymi i produkcją ekologiczną. W szczególności Inspekcja uczestniczy w wyjaśnianiu przyczyn obecności w produktach ekologicznych niedozwolonych środków ochrony roślin, w tym pochodzących ze znosu cieczy roboczej w trakcie zabiegów wykonywanych na polach sąsiadujących. Współpraca ta wymaga jednak przepływu informacji i danych dotyczących wyników kontroli między organami Inspekcji. Z tego powodu wprowadza się odpowiednią normę w art. 95 ust. 3b, 3c i ust. 3d pkt 2 nowelizowanej ustawy. Mając na uwadze, że dane przekazywane Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będą dotyczyły konkretnych, jednostkowych przypadków, proponuje się, aby przekazywanie tych danych odbywało się na wniosek.

W projekcie, w dodawanym art. 95 ust. 3c, określony został maksymalny zakres informacji i danych, jakie mogą być przekazywane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Dane o stwierdzonych nieprawidłowościach i związanych z tym naruszeniach przepisów dotyczyć będą w szczególności nieprawidłowości w stosowaniu środków ochrony

roślin i naruszeń ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1107/2009 (WE) z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.). Dodawane przepisy art. 95 ust. 3a i 3b wskazują natomiast precyzyjnie cel przekazywania tych informacji i danych.

Niezależnie od powyższego, aby umożliwić Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa ustalenie z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych szczegółów technicznych dotyczących zakresu (może być on węższy niż proponowany w art. 95 ust. 3c), sposobu (wersja papierowa lub cyfrowa) i terminów przekazywania informacji i danych, w dodawanym art. 95 ust. 3d proponuje się zawarcie regulacji uprawniającej do zawarcia określonych porozumień Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Wprowadzenie omawianych przepisów wynika z faktu, iż zgodnie z przepisami art. 95 ust. 3 nowelizowanej ustawy „uzyskane w wyniku czynności kontrolnych akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań Inspekcji i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów”. Przekazywanie przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa informacji i danych uzyskanych w wyniku kontroli innym podmiotom podlega zatem istotnym ograniczeniom.

14. Proponowane zmiany przepisu art. 102 nowelizowanej ustawy mają na celu horyzontalne uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z właściwymi służbami i inspekcjami. W obecnym brzmieniu art. 102 jego regulacje zostały bowiem ograniczone wyłącznie do współpracy Inspekcji z organami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej i Inspekcji Transportu Drogowego, pozostawiając nieuregulowaną kwestię współpracy z innymi jednostkami.
15. W dodawanym art. 102a nowelizowanej ustawy proponuje się uregulować zasady przekazywania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa informacji

i danych niezbędnych do prowadzenia kontroli przez organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe jednostki organizacyjne.

W sposób szczegółowy uregulowany zostanie sposób przekazywania danych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Dane będą przekazywane Inspekcji na potrzeby:

- 1) wykonywania zadań z zakresu nadzoru fitosanitarnego – dotyczy to przede wszystkim danych niezbędnych dla wydawania decyzji w sprawie zwalczania lub zapobieganiu rozprzestrzenieniu się organizmów kwarantannowych, czyli organizmów szczególnie groźnych dla roślin, dotychczas niewystępujących na terenie kraju lub występujących na ograniczonym obszarze, które w razie zdomowienia się mogą spowodować istotne straty w uprawach lub ekosystemach;
- 2) nadzoru nad prawidłowością obrotu i stosowania środków ochrony roślin w celu eliminowania zagrożeń dla konsumenta lub środowiska, związanych z nieprawidłowym stosowaniem tych preparatów – w ten sposób Inspekcja uzyska pełniejszą informację o podmiotach stosujących środki ochrony roślin (proponowane rozwiązanie stanowi wykonanie zalecenia nr 5 audytu przeprowadzonego w Polsce w dniach od 28 maja do 5 czerwca 2013 r. w celu oceny kontroli pestycydów przez ekspertów Komisji Europejskiej [DG(SANCO) 2013-6640] – „zapewnić, aby w trakcie planowania kontroli stosowania środków ochrony roślin uwzględniono wszystkich profesjonalnych użytkowników zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004”), a także zapewniona będzie spójność działań Inspekcji i Agencji w razie stwierdzenia nieprawidłowości (przede wszystkim Agencja nie ma możliwości prawnych podejmowania działań administracyjnych w odniesieniu do roślin, które w wyniku nieprawidłowego stosowania środków ochrony roślin mogą stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego);
- 3) kontroli stosowania materiału siewnego, w tym modyfikowanego genetycznie.

Proponowane przepisy w sposób szczegółowy określają, w jakich przypadkach (na potrzeby jakich zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa) będą mogły być przekazywane dane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, a także zakres tych danych.

Dane o stwierdzonych nieprawidłowościach i związanych z tym naruszeniach przepisów dotyczyć będą w szczególności nieprawidłowości w stosowaniu środków ochrony roślin i naruszeń ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1107/2009 (WE) z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.).

Jednocześnie proponuje się, aby szczegóły techniczne określone zostały w stosownym porozumieniu (art. 102a ust. 4 projektowanej ustawy).

W dodawanym art. 102b proponuje się uregulowanie w sposób szczegółowy zasad udzielania pomocy organom Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa przez Policję oraz straż gminną (miejską).

Proponuje się między innymi, aby organ Inspekcji wnioskujący o pomoc, w razie konieczności, wyposażał policjanta lub strażnika gminnego (miejskiego) w środki chroniące przed działaniem niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia czynników mogących wystąpić w miejscu przeprowadzania kontroli. W zakresie działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa narażenie na ewentualne szkodliwe czynniki mogą wiązać się z kontrolą dotyczącą środków ochrony roślin.

16. Zmiany wprowadzane w przepisach art. 107 ust. 1 pkt 5b i 10 zmienianej ustawy są konsekwencją zmian wprowadzanych w art. 14 i art. 108 tej ustawy.

Zmiany wprowadzane w art. 107 ust. 1 pkt 4 zmienianej ustawy są konsekwencją zmian wprowadzanych w art. 14 ust. 1 tej ustawy. Naruszenie dodawanego przepisu art. 14 ust. 1 pkt 7, obligującego podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców do umożliwienia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadzenia kontroli oraz do współdziałania z wojewódzkim inspektorem podczas tej kontroli, podlega bowiem sankcji wynikającej odpowiednio z art. 107 ust. 1 pkt 2 i 3 zmienianej ustawy.

Dodanie przepisu art. 107 ust. 1 pkt 5c ma na celu określenie sankcji karnej za naruszenie wymagań wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o ochronie roślin, innych niż nakładane w drodze decyzji administracyjnej. Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w

drodze rozporządzenia, szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, w tym:

- 1) metod zwalczania tych organizmów i zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się;
- 2) metod wykrywania i identyfikacji organizmów szkodliwych;
- 3) sposobu wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych organizmów;
- 4) warunków prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) sposobu postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4.

Część wymagań wynikających z tych przepisów wymaga wydania przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa decyzji administracyjnej. Niektóre z wymagań wprowadzanych na podstawie rozporządzeń wydawanych na podstawie art. 10 ust. 1 zmienianej ustawy obowiązują jednak w sposób bezpośredni. Przykładem takich wymagań mogą być przepisy § 8 i § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie wymagań, jakie powinny spełniać pochodzące z niektórych państw trzecich owoce cytrusowe, w celu zapobieżenia rozprzestrzenieniu się organizmu *Phyllosticta citricarpa* (McAlpine) Van der Aa (Dz. U. poz. 964). Obecnie za ich naruszenie brak jest sankcji karnej.

17. Zgodnie z art. 108 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin, kto wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 tej ustawy – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2270 zł.

Z doświadczenia zdobytego w ciągu dotychczasowego stosowania tego przepisu wynika, że kara ta jest w ogromnej części stosowana w przypadku drobnych producentów materiału roślinnego i wynika z ich niewiedzy. Wysokość kary jest zatem nieproporcjonalna do przewinienia. Właściwszym środkiem w razie naruszenia obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców wydaje się zastosowanie kary w postaci grzywny, która może być nakładana w drodze mandatu karnego i która jest stosowana

w przypadku innych czynów naruszających przepisy tej ustawy, przewidując także możliwość pouczenia osoby, która nie dopełniła wymagań przepisów ustawy, i nałożenie kary dopiero w przypadku niezastosowania się do tego pouczenia. Proponuje się zatem wykreślenie z art. 108 ust. 1 pkt 3 i jednocześnie dodanie w art. 107 w ust. 1 pkt 5b, zgodnie z którym grzywnie podlegać będzie ten, kto prowadzi uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonuje wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wymaganego wpisu do rejestru przedsiębiorców. Tym samym przepis karny obejmie wszystkie naruszenia przepisu art. 12 ust. 1 pkt 3 zmienianej ustawy.

Jednocześnie w art. 108 nowelizowanej ustawy proponuje się wprowadzenie kary pieniężnej w przypadku:

- niewykonania obowiązków wynikających z decyzji administracyjnej wydanej przez wojewódzkiego inspektora na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmu kwarantannowego,
- wyprowadzania z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich lub przemieszczania przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do wyprowadzenia do innych państw członkowskich roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli podmiot dokonujący tego wyprowadzania lub przemieszczania nie zaopatruje ich w dokumenty lub oznakowania, o których mowa w art. 15 ust. 1 (inne niż paszporty roślin, świadectwa fitosanitarne oraz oznakowania wymagane przez państwa trzecie), wymagane przy przemieszczaniu ich do innych państw członkowskich.

Obecne przepisy ustawy nie zawierają efektywnych mechanizmów przymuszania podmiotów do wykonania zobowiązań wynikających z wydanych decyzji administracyjnych. Na ogół nie jest także możliwe zastosowanie rozwiązań wynikających z przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.), takich jak grzywna w celu przymuszenia lub wykonanie zastępcze – dotyczy to m.in. przypadków, w których podmiot, w sposób niezgodny z decyzją, wykorzystał (np. wprowadził do obrotu, wyprowadził do innego państwa członkowskiego) materiał roślinny uznany za porażony lub prawdopodobnie porażony. W tym

przypadku proponuje się, aby maksymalna wysokość kary pieniężnej wynosiła 5000 zł, czyli była zbliżona do dwukrotności tej kary wynikającej z dotychczasowych przepisów za brak wpisu do rejestru przedsiębiorców.

Wprowadzenie kary pieniężnej w przypadku niespełnienia wymagań obowiązujących przy wyprowadzaniu określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do innych państw członkowskich ma w szczególności na celu zapewnienie wywiązania się Polski z zobowiązań wynikających z przyjętych przed akcesją do Unii Europejskiej ustaleń z Komisją Europejską i pozostałymi państwami członkowskimi, związanych z wysokim poziomem występowania w kraju bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, sprawcy bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (poziom porażenia bulw ziemniaka w Polsce, utrzymujący się obecnie na poziomie około 9% badanych partii, jest około 10 razy wyższy od poziomu porażenia dla pozostałych państw członkowskich). Jak wyżej wskazano, zgodnie z tymi ustaleniami, w przypadku wysyłki ziemniaków z Polski do innych państw członkowskich muszą być spełnione dodatkowe wymagania fitosanitarne [dokumentem potwierdzającym spełnienie tych wymagań jest zaświadczenie wydawane przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie art. 17 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1121, z późn zm.)]. Jednocześnie jednak, jak pokazuje dotychczasowa praktyka, mandat karny wydawany w razie naruszenia tych regulacji nie stanowi kary zniechęcającej do naruszania prawa – jego wysokość jest niewspółmiernie mała w porównaniu z wartością transportu bulw ziemniaka. W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie kary pieniężnej w przypadku wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innych państw członkowskich towarów niespełniających obowiązujących w takim przypadku wymagań, w wysokości do 12 500 zł. Kwota ta odpowiada szacunkowej wartości transportu samochodowego bulw ziemniaka i została skalkulowana przy założeniu, że transport ten ma masę 24 t, a średnia cena tony ziemniaka późnego jadalnego to 522,7 zł (wg danych GUS za 2016 r. – materiał Skup i ceny produktów rolnych w 2016 r., udostępniony na stronie internetowej <http://stat.gov.pl/obszary->

tematyczne/rolnictwo-lesnictwo/rolnictwo/skup-i-ceny-produktow-rolnych-w-2016-r-,7,13.html).

Ponadto proponuje się uchylene przepisów ust. 4–9 w art. 108 zmienianej ustawy, mając na uwadze, że przepisy te dotyczą spraw uregulowanych w dziale VIA Administracyjne kary pieniężne ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.). Dokonując zmian w powyższym zakresie, zasadne jest więc dodatkowo usunięcie tych regulacji w celu zapewnienia większej jednolitości systemu prawa. Ponadto, aby zapewnić spójność terminologiczną z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, w przepisach zmienianej ustawy wyrazy „opłata sankcyjna” zastępuje się wyrazami „kara pieniężna”.

Wprowadzenie powyższych rozwiązań wymaga także odpowiedniej zmiany brzmienia przepisów art. 107 ust. 1 pkt 5b i 10 ustawy o ochronie roślin.

18. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, z późn. zm.) (art. 2 projektu) w art. 3 ust. 2 pkt 1 lit. b proponuje się zaktualizowanie definicji środków ochrony roślin. Obecnie przepis ten odwołuje się do przepisów ustawy o ochronie roślin. Aktem prawnym, który określa definicję środków ochrony roślin, jest jednak ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, zasadne jest więc skorygowanie dotychczasowego odesłania.

19. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054) (art. 3 projektu) w art. 12 wprowadza się zmiany dotyczące rejestracji w komputerowej bazie danych zawierającej wykaz odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej są dostępne w Polsce. Celem zmiany jest umożliwienie wprowadzania, bez wydawania decyzji administracyjnej, modyfikacji w bazie danych zgodnych z wolą i na wniosek podmiotu. Proponowana zmiana ma na celu uproszczenie obowiązujących procedur.

Ponadto proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przekazywał Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych kopie decyzji, o których mowa w art. 12 ust. 4 ustawy o rolnictwie ekologicznym, w terminie 7 dni od dnia, w którym stały się one ostateczne. Decyzje te dotyczą zgody na zastosowanie, w drodze odstępstwa, przez

producentów ekologicznych roślinnego materiału siewnego niespełniającego wymagań rolnictwa ekologicznego. Mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór nad jednostkami certyfikującymi oraz nadzór nad produkcją ekologiczną, dostęp do aktualnych danych o podmiotach korzystających na zasadzie odstępstwa z materiału siewnego niespełniającego wymagań rolnictwa ekologicznego jest niezbędny dla właściwego, opartego na analizie ryzyka, planowania kontroli.

Zmiany wprowadzone w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (art. 4 projektu), polegające na zmianie podmiotu uprawnionego do unieważnienia certyfikatu poświadczającego stosowanie środków ochrony roślin (z wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podmiot certyfikujący), a także dodanie w tym artykule ust. 3a, spowodowały konieczność odpowiedniej zmiany przepisów art. 62 ust. 6 tej ustawy, także dodanie ust. 6a. Art. 62 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin określa bowiem zakres przepisów ustawy, których nie stosuje się w przypadku sprawowania przez wojewódzkiego inspektora obowiązków podmiotu certyfikującego. Analogiczne zmiany zostały wprowadzone w art. 58 ww. ustawy.

20. W pierwszym roku funkcjonowania systemu integrowanej produkcji roślin pod nadzorem jednostek certyfikujących zidentyfikowanych zostało kilka koniecznych do zharmonizowania wymagań w obszarze integrowanej produkcji roślin (IP), w tym:
- 1) zmiana terminu zgłaszania podmiotowi certyfikującemu zamiaru stosowania IP;
 - 2) możliwość udostępniania certyfikatów;
 - 3) unieważnianie certyfikatu.

Tym samym zaproponowano w projekcie ustawy zmianę przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (zmianę brzmienia art. 55 ust. 2 i 9, dodanie w art. 57 ust. 6a oraz zmiany w art. 58 oraz art. 60–62).

Zmiany wprowadzane w art. 55 zmienianej ustawy mają na celu doprecyzowanie terminu zgłaszania zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin w przypadku upraw wieloletnich – zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami będzie to 1 marca danego roku. Termin wynikający z przepisów dotychczasowych – przed rozpoczęciem okresu ich wegetacji – był bowiem terminem nieprecyzyjnym. Ponadto proponuje się wydłużenie terminu na wydawanie przez podmiot certyfikujący

zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru producentów roślin, którzy zgłosili zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin – z 14 do 21 dni. Zmiana ta wynika ze zgłaszanych przez podmioty certyfikujące problemów z dotrzymaniem terminu wynikającego z obecnych przepisów. Zmiana ta nie będzie miała negatywnego oddziaływania na producentów roślin. W art. 57 zmienianej ustawy proponuje się wprowadzenie normy obligującej podmioty certyfikujące do zamieszczania na stronach internetowych informacji o wydanych certyfikatach poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin. Rozwiązanie to ułatwi nabywcom roślin weryfikację, czy faktycznie zostały one wyprodukowane zgodnie z zasadami integrowanej produkcji roślin, i ograniczy ryzyko powstawania w tym zakresie ewentualnych nieprawidłowości lub fałszerstw. Analogiczne rozwiązanie jest obecnie stosowane w systemie rolnictwa ekologicznego.

Zmiany proponowane w art. 60 i art. 61 ust. 2 zmienianej ustawy dotyczą wzajemnego przekazywania przez podmioty certyfikujące i wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa informacji o nieprawidłowościach stwierdzonych w ramach kontroli podmiotów uczestniczących w systemie integrowanej produkcji roślin. Pozwoli to na skuteczny nadzór nad integrowaną produkcją roślin i ograniczy ryzyko, że certyfikaty poświadczające jej stosowanie będą wydawane w odniesieniu do towarów wytworzonych niezgodnie z zasadami tego systemu. Ponadto podmioty certyfikujące, w razie stwierdzenia nieprawidłowości w stosowaniu środków ochrony roślin, nie mogą podejmować działań mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia do obrotu towarów mogących potencjalnie stwarzać zagrożenie dla konsumenta lub wyeliminowanie ich z rynku. Proponowane rozwiązania mają zatem na celu zapewnienie wiarygodności systemu integrowanej produkcji roślin i ochronę konsumenta.

Ponadto podmioty certyfikujące będą zobowiązane do przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi informacji o dokonaniu wpisu producenta rolnego do rejestru producentów, którzy zgłosili zamiar prowadzenia integrowanej produkcji roślin, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia dokonania tego wpisu, a nie raz w roku (do dnia 31 stycznia), jak do tej pory. Pozwoli to na zapewnienie bardziej efektywnego nadzoru nad systemem integrowanej produkcji roślin, co jest w szczególności istotne w kontekście zmian wprowadzanych art. 19a ustawy o ochronie roślin, uprawniających podmioty certyfikujące do wykonywania kontroli

producentów wpisanych do rejestru eksporterów w celu potwierdzenia spełnienia wymagań państwa importującego towary na potrzeby wydania świadectwa fitosanitarnego.

Zmiany wprowadzane w art. 61 ust. 3 nowelizowanej ustawy zmieniają podmiot właściwy do unieważniania certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin. Obecnie czynności te wykonuje wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa – po wejściu w życie projektowanej ustawy czynności te będzie wykonywał podmiot certyfikujący, co jest zgodne z zasadami akredytacji tych podmiotów. Zgodnie bowiem z normą PN-EN ISO/IEC 17065 *Ocena zgodności. Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi* cofanie certyfikatów jest zadaniem akredytowanych podmiotów i w tym zakresie obecne przepisy nowelizowanej ustawy wymagają zmiany w celu zapewnienia spójności z ww. normą.

Jednocześnie w art. 5–12 projektowanej ustawy przewidziano przepisy regulujące sprawy związane z jej wejściem w życie.

W przepisach tych proponuje się, aby:

- do postępowań w sprawie wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy ustawy o ochronie roślin w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; wprowadzane w tym zakresie zmiany mają bowiem na celu eliminację ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych (w szczególności w odniesieniu do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa i opłat za czynności wykonywane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa),
- do postępowań w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy tej ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; projektowane przepisy upraszczają bowiem procedurę wpisu do rejestru, rezygnując z wydawania w tej sprawie decyzji administracyjnej,
- do postępowań w sprawie wydania paszportu roślin, świadectwa fitosanitarnego lub świadectwa fitosanitarnego dla reeksportu, zaświadczenia lub innego

dokumentu, lub oznakowania, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy ustawy o ochronie roślin, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; wprowadzane zmiany są bowiem korzystne dla podmiotów ubiegających się o wydanie tych świadectw,

- do granicznej kontroli fitosanitarnej rozpoczętej i niezakończonej przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy były stosowane przepisy ustawy o ochronie roślin w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; wprowadzane zmiany są bowiem korzystne dla podmiotów – w szczególności dotyczy to proponowanych rozwiązań w odniesieniu do kontroli opakowań drewnianych,
- podmioty prowadzące uprawę roślin lub wytwarzające, pakujące, sortujące, składujące lub wyprowadzające rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przeznaczone do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego wymagającego wpisu takich podmiotów do rejestru, które znajdują się w wykazie tych podmiotów prowadzonym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa w związku z wydawaniem świadectw fitosanitarnych, stały się podmiotami wpisanymi do rejestru eksporterów; zgodnie z przepisami art. 18 ust. 6 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie roślin świadectwo fitosanitarne jest wydawane po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone, lub państw, przez które są przemieszczane; mając na uwadze powyższe regulacje, w przypadku wydawania świadectw fitosanitarnych dla towarów przeznaczonych do państw wymagających przekazania rejestru podmiotów zaangażowanych w wysyłkę, wojewódzki inspektor powinien prowadzić taki wykaz; w projektowanej ustawie, aby ułatwić eksport polskich towarów oraz ograniczyć obciążenia administracyjne, proponuje się, aby podmioty wpisane do takiego wykazu zostały z urzędu wpisane do rejestru eksporterów; jednocześnie przewidziano regulacje umożliwiające zastosowanie projektowanych przepisów dotyczących rejestru eksporterów do podmiotów wpisanych do dotychczasowego rejestru,
- do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegającym sankcjom na podstawie przepisów art. 107 ust. 1 pkt 10 i art. 108

ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie roślin, były stosowane przepisy dotychczasowe, tak aby zapewnić możliwość nakładania sankcji za czyny popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy; zmiana tych przepisów wiąże się bowiem ze zmianą reżimu odpowiedzialności karno-administracyjnej na karno-wykroczeniową i odwrotnie, a przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i Kodeksu wykroczeń nie zawierają reguł intertemporalnych w tym zakresie; natomiast w zakresie pozostałych zmian (niewiążących się ze zmianą reżimu odpowiedzialności karno-administracyjnej na karno-wykroczeniową lub odwrotnie) będą miały zastosowanie reguły intertemporalne określone w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego lub Kodeksu wykroczeń,

- do postępowań w sprawie wpisu do bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą; projektowane przepisy upraszczają bowiem procedurę wpisu do bazy danych, rezygnując z wydawania w tej sprawie decyzji administracyjnej,
- do zgłoszenia zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin nieprzekazanego podmiotowi certyfikującemu przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosowane były przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą – projektowana ustawa wprowadza bowiem bardziej precyzyjny termin przekazywania takich zgłoszeń niż przepisy dotychczasowe, uzależniając go od rozpoczęcia wegetacji roślin, która w różnych regionach Polski rozpoczyna się w różnych terminach,
- zaświadczenia potwierdzające nadanie podmiotowi certyfikującemu przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy numeru wpisu do rejestru takich podmiotów, prowadzonego na podstawie art. 55 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, niewydane przed dniem wejścia w życie tej ustawy,

zostały wydane na podstawie przepisów tej ustawy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą – projektowana ustawa wprowadza bowiem zmianę terminu na przekazanie takich zaświadczeń z 14 do 21 dni, wprowadzając tym samym rozwiązanie korzystniejsze dla podmiotów certyfikujących; rozwiązanie to nie wpływa jednocześnie negatywnie na producentów rolnych ubiegających się o dokonanie wpisu do rejestru,

- informacje o certyfikatach poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin wydanych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy były umieszczane przez podmiot certyfikujący na administrowanej przez niego stronie internetowej, na wniosek producenta roślin – mając na uwadze przejrzystość i wiarygodność systemu integrowanej produkcji roślin dla nabywców certyfikowanych towarów, wskazane jest, aby na stronach internetowych podmiotów certyfikujących zamieszczane były takie informacje; jednocześnie jednak należy wziąć pod uwagę, że producenci roślin, którzy przystąpili do systemu przed wejściem w życie projektowanych przepisów, nie wiedzieli, że dane zawarte w certyfikatach, w tym dane osobowe, będą podlegały udostępnieniu; z tego powodu należy zapewnić takim producentom roślin możliwość decyzji o udostępnieniu danych zawartych w wydanych dla nich certyfikatach,
- podmiot certyfikujący przekazywał wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informację o dokonaniu wpisu producentów rolnych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, nieujętych w informacji, o której mowa w art. 60 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy – proponowany 30-dniowy termin nie będzie stanowił nadmiernego obciążenia dla podmiotów certyfikujących,
- do postępowań w sprawie unieważnienia certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, były stosowane przepisy dotychczasowe – przepisy projektowanej ustawy zmieniają bowiem podmiot właściwy dla unieważniania certyfikatów – obecnie czynności te znajdują się w zakresie właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa – po wejściu w życie projektowanej ustawy będą wykonywane przez podmioty

certyfikujące; przekazanie toczących się postępowań w sprawie unieważnienia certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin przez wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa podmiotom certyfikującym, związane z przekazaniem akt tych postępowań i koniecznością ich ponownej analizy przez te podmioty, mogłoby wpłynąć na wydłużenie czasu trwania tych postępowań; mając na uwadze, że postępowania w sprawie unieważnienia certyfikatów są prowadzone w celu wyeliminowania z obrotu towarów opatrzonych certyfikatem potwierdzającym spełnienie wymagań integrowanej produkcji roślin, które jednak zostały wytworzone z ich naruszeniem, ich szybkie zakończenie ma na celu ochronę konsumentów; jednocześnie proponuje się, aby przepisy dotychczasowe stosowane były także w przypadku wznowienia postępowań zakończonych decyzją ostateczną, co jest rozwiązaniem korzystniejszym dla podmiotów objętych tymi postępowaniami,

- projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.; wynika to z faktu, że głównym celem projektowanej ustawy jest określenie zasad prowadzenia rejestru eksporterów; przepisy te powinny zacząć obowiązywać przed rozpoczęciem sezonu wegetacyjnego, aby mogły objąć cały cykl produkcyjny towarów przeznaczonych na eksport do państw trzecich; wejście w życie pozostałych regulacji przewidzianych w projektowanej ustawie jest również uzależnione od rozpoczęcia okresu wegetacyjnego lub nie wymaga ustalenia jakiegoś szczególnego terminu; uzasadnione jest zatem wejście w życie przepisów projektowanej ustawy w tym samym terminie.

Projektowana ustawa w pozytywny sposób wpłynie na przedsiębiorców i przedsiębiorczość, w tym na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Zmiany wprowadzane projektowaną ustawą mają bowiem na celu m.in. umożliwienie uzyskania dla polskich towarów pochodzenia roślinnego dostępu do nowych rynków zbytu (państw wymagających rejestracji podmiotów związanych z produkcją, przygotowywaniem do wysyłki i wysyłką tych towarów). Wprowadzenie projektowanych rozwiązań może zatem skutkować zwiększonym obrotem takimi towarami.

Ponadto projektowana ustawa upraszcza także procedury administracyjne, w tym przez:

- 1) odejście od wydawania decyzji administracyjnych przy wpisie do rejestru przedsiębiorców (prowadzonego na podstawie przepisów o ochronie roślin) oraz bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego (prowadzonej na podstawie przepisów o rolnictwie ekologicznym);
- 2) ograniczenie kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców (prowadzonego na podstawie przepisów o ochronie roślin) niewykonujących w danym roku działalności wymagającej uzyskania wpisu;
- 3) ograniczenie liczby dokumentów składanych organom Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa fitosanitarnego.

Korzystne dla przedsiębiorców są także proponowane zmiany dotyczące granicznych kontroli fitosanitarnych opakowań drewnianych – pozwolą one na przeprowadzenie kontroli tych opakowań lub ich zniszczenie, lub poddanie zabiegom fitosanitarnym w miejscu przeznaczenia, jeżeli ze względu na specyfikę przewożonych towarów nie jest to możliwe do wykonania na obszarze punktu wwozu, przez który są one wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, dotyczące systemu integrowanej produkcji roślin, nie wpływają bezpośrednio na producentów rolnych uczestniczących w tym systemie, mają jednak na celu zwiększenie wiarygodności tego systemu, usprawnienie jego funkcjonowania i tym samym zapewnienie jego dalszego rozwoju.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy został zamieszczony w Wykazie prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD 218.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o ochronie roślin oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Zbigniew Babalski Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Ogrodowczyk 22 623 23 18 piotr.ogrodowczyk@minrol.gov.pl	Data sporządzenia 29.03.2018 r. Źródło: Nr w wykazie prac: UD 218
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem nowelizacji ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2138, z późn. zm.) jest:

- 1) uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych (w odniesieniu do działań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonywanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1054));
- 2) ułatwienie prowadzenia międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym;
- 3) wyeliminowanie problemów pojawiających się przy granicznej kontroli fitosanitarnej drewnianych materiałów opakowaniowych;
- 4) uregulowanie zasad współpracy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z innymi jednostkami administracji (przede wszystkim Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa) w celu zapewnienia większej efektywności tej współpracy;
- 5) wprowadzenie zmian w funkcjonowaniu systemu integrowanej produkcji roślin, zebranych w trakcie obowiązywania ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 50, z późn. zm.);
- 6) wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wynikłych w toku stosowania ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Analiza efektywności fitosanitarnych rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym dokonana na podstawie doświadczeń zebranych w toku dotychczasowego stosowania przepisów tych ustaw, a także informacje otrzymywane od podmiotów objętych regulacjami zmienianych ustaw, wskazują na potrzebę dokonania projektowanej nowelizacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zakres zmian proponowany w projekcie ustawy wynika przede wszystkim z konieczności dostosowania przepisów określających zasady kontroli eksportowanych towarów pochodzenia roślinnego do wymagań stawianych przez państwa trzecie w zakresie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Resort rolnictwa prowadzi obecnie intensywne działania mające na celu uzyskanie dostępu dla polskich płodów rolnych do rynków państw trzecich o tzw. zamkniętym systemie importowym.

Państwa te, przed otwarciem swojego rynku na import określonych towarów, przeprowadzają szczegółową analizę ryzyka fitosanitarnego (Pest Risk Analysis – PRA) na podstawie materiałów aplikacyjnych przekazanych przez państwo eksportujące oraz wizyty ekspertów w tym państwie. W oparciu o przeprowadzoną analizę ryzyka są podejmowane decyzje o umożliwieniu importu dla określonych grup towarów. Jednocześnie państwo importujące określa precyzyjnie wymagania, jakie muszą spełniać importowane towary, a także często podmioty zajmujące się produkcją, magazynowaniem, sortowaniem, przygotowywaniem do wysyłki oraz eksportem roślin. W ten sposób w ostatnim czasie resort rolnictwa uzyskał m.in. dostęp dla polskich jabłek do rynku Chin oraz Wietnamu.

Zasady importu określone przez państwa trzecie mogą wymagać, aby wszystkie podmioty zaangażowane w produkcję, magazynowanie, sortowanie, przygotowywanie do wysyłki oraz eksport roślin podlegały obowiązkowi rejestracji przez krajową organizację ochrony roślin w rozumieniu postanowień Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (w Polsce funkcję tę pełni Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa). W związku z powyższym konieczne jest określenie zasad prowadzenia takiego rejestru.

Eksport towarów pochodzenia roślinnego z Polski w latach 2015–2016 kształtował się następująco:

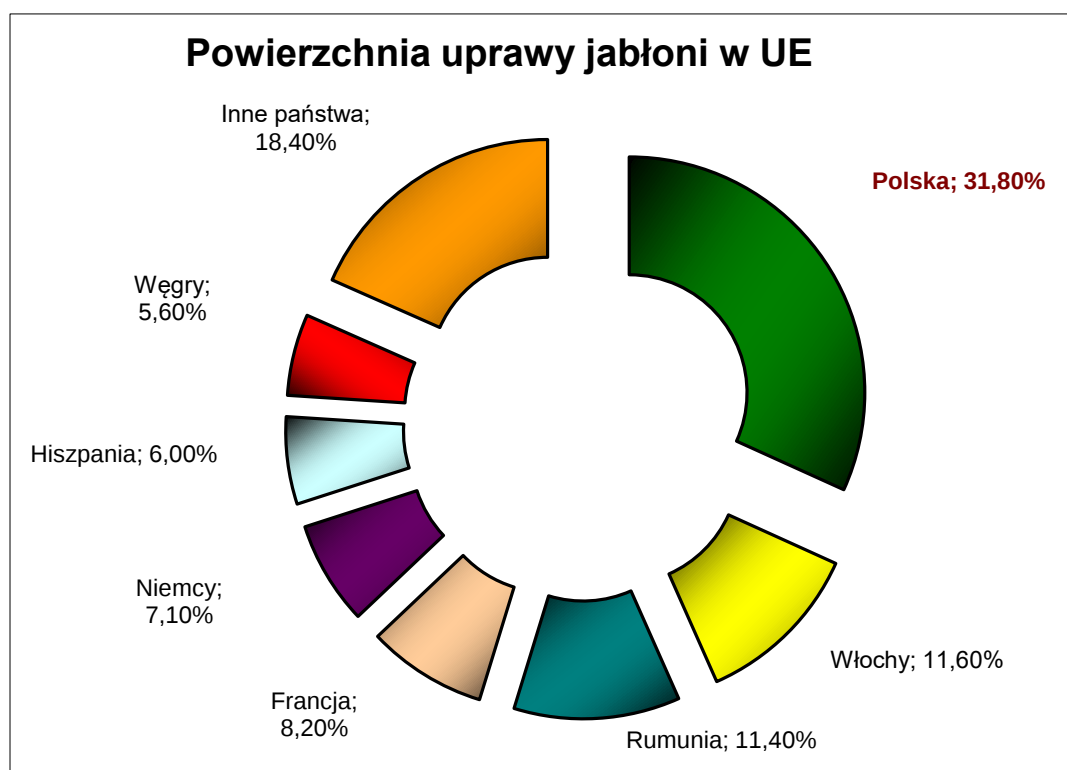
Grupy towarowe	EKSPORT/WYWÓZ			
	Wartość [mln EUR]		Wolumen [tys. ton]	
	2015 r.	2016 r.	2015 r.	2016 r.
Warzywa	973	1 009	1 251	1 308
Owoce i orzechy jadalne	1 041	1 077	1 552	1 746
Zboża	1 154	1 099	6 146	6 482
Nasiona i owoce oleiste, rośliny przemysłowe	534	265	1 136	425

Jednocześnie wśród nieprzetworzonych towarów pochodzenia roślinnego, podlegających przy eksporcie wymaganiom fitosanitarnym, szczególną pozycję zajmują jabłka, dla których zostały ograniczone tradycyjne rynki zbytu.

O ile pod względem powierzchni gruntów wykorzystywanych rolniczo polska zajmuje w UE 5 pozycję:

- 1) Francja – 277 tys. km²,
- 2) Hiszpania – 233 tys. km²,
- 3) Wielka Brytania – 171 tys. km²,
- 4) Niemcy – 167 tys. km²,
- 5) **Polska – 144 tys. km²**,

o tyle pod względem upraw jabłoni zajmuje pierwsze miejsce w UE (powierzchnia upraw jabłoni w Polsce zajmuje 449 630 ha, co stanowi ponad 30% upraw tej rośliny w UE).

(Źródło – EUROSTAT)

Produkcja jabłek w Polsce wynosi 3,6 mln ton, z czego znaczna ilość kierowana jest na eksport, zarówno do państw Unii Europejskiej, jak i państw trzecich.

W latach 2014–2016 Polska wyeksportowała:

- 1) **1 09 miliona ton jabłek w 2014 r.** (o wartości ~351,6 mln euro),
- 2) **0,90 miliona ton jabłek w 2015 r.** (o wartości ~297,0 mln euro),
- 3) **1,09 miliona ton jabłek w 2016 r.** (o wartości ~316,8 mln euro)

do ponad 60 krajów.

Działania zmierzające do otwierania nowych rynków zbytu zaowocowały także zwiększeniem – w stosunku do roku 2015 – liczby świadectw fitosanitarnych wydawanych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. O ile w roku 2015 Inspekcja wydała 45 191 świadectw fitosanitarnych, o tyle w roku 2016 wydała ich aż 67 225. Jest to jednak nadal mniej niż w latach 2013–2014 (odpowiednio 89 016 i 80 331 świadectw fitosanitarnych). Także tonażowo wysyłka towarów zaopatrzonych w świadectwa fitosanitarne w roku 2016 przewyższyła wysyłkę w roku 2015 (było to odpowiednio 3 670 834 tony w roku 2015 i 4 021 142 tony w roku 2016).

Jednocześnie towary podlegające certyfikacji eksportowej zostały w roku 2016 skierowane do aż 110 państw.

Utrzymanie oraz dalszy rozwój eksportu wymaga zatem wprowadzenia rozwiązań prawnych spełniających wymagania państw importujących oraz zapewniających właściwy nadzór nad produkcją.

W celu ułatwienia pozyskiwania nowych rynków zbytu wprowadzane są zatem w dodawanym art. 19a zmienianej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin rozwiązania dotyczące rejestru eksporterów.

Jednocześnie, aby ograniczyć obciążenia administracyjne, projektowana ustawa wprowadza ułatwienia w procesie wpisywania do rejestru przedsiębiorców w rozumieniu przepisów o ochronie roślin (wpisowi podlegają podmioty prowadzące uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy kwarantannowe) i prowadzeniu bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego. W obu przypadkach rezygnuje się z wydawania decyzji administracyjnych przy dokonywaniu wpisu.

Ponadto zmniejsza się obciążenia kontrolne podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców.

Do rejestru przedsiębiorców wpisanych jest 58 498 podmiotów, w tym:

- 1) 46 459 podmiotów prowadzących uprawę ziemniaka;
- 2) 1657 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Picea*;
- 3) 1520 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Pinus*;
- 4) 1594 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Malus*;
- 5) 1127 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Pyrus*;
- 6) 854 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Allium*;
- 7) 738 podmiotów prowadzących uprawę roślin z rodzaju *Quercus*;
- 8) 4229 podmiotów prowadzących dystrybucję ziemniaka;
- 9) 321 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Picea*;
- 10) 329 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Pinus*;
- 11) 301 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Prunus*;
- 12) 376 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Malus*;
- 13) 259 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Pyrus*;
- 14) 309 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Allium*;
- 15) 99 podmiotów prowadzących dystrybucję roślin z rodzaju *Quercus*.

Projektowana ustawa wprowadza zmiany dotyczące granicznej kontroli fitosanitarnej opakowań drewnianych, w których są wprowadzane towary na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich. Proponowane rozwiązania umożliwią przeprowadzenie kontroli tych opakowań, a także ich zniszczenie lub poddanie zabiegom fitosanitarnym (jeżeli nie są prawidłowo oznakowane), poza punktem wwozu, w przypadku gdy zrobienie tego na obszarze tego punktu nie jest możliwe ze względu na charakter przewożonych towarów. Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie granicznej kontroli fitosanitarnej drewna opakowaniowego przeprowadzanej w sposób wyrywkowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1253, z późn. zm.) granicznej kontroli fitosanitarnej poddaje się w sposób wyrywkowy opakowania drewniane z częstotliwością nie mniejszą niż:

- 1) 25 przesyłek na każde 100 przesyłek, których w transporcie zostało użyte drewno opakowaniowe, wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w których stwierdzono występowanie *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Bühner) Nickle *et al.*, w tym 15 przesyłek na każde 100 przesyłek przedmiotów (towarów) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, określonych w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia, których w transporcie zostało użyte drewno opakowaniowe;
- 2) 5 przesyłek na każde 100 przesyłek, których w transporcie zostało użyte drewno opakowaniowe, wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w których nie stwierdzono występowania *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Bühner) Nickle *et al.*

Projektowana ustawa proponuje także odejście od wydawania decyzji administracyjnych przy dokonywaniu wpisu do bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego. Wykaz ten, aktualizowany co miesiąc, zawierał w 2016 r:

- 1) 502 pozycje w styczniu;
- 2) 514 pozycji w lutym;
- 3) 532 pozycje w marcu;
- 4) 536 pozycji w kwietniu;
- 5) 534 pozycje w maju;
- 6) 531 pozycji w czerwcu;
- 7) 523 pozycje w lipcu;
- 8) 520 pozycji w sierpniu;
- 9) 522 pozycje we wrześniu;
- 10) 520 pozycji w październiku;
- 11) 565 pozycji w listopadzie;

12) 578 pozycji w grudniu.

Projektowana ustawa wprowadza ponadto zmiany zwiększające wiarygodność systemu integrowanej produkcji roślin, przede wszystkim przez zapewnienie efektywniejszej wymiany informacji między Państwową Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa a podmiotami certyfikującymi.

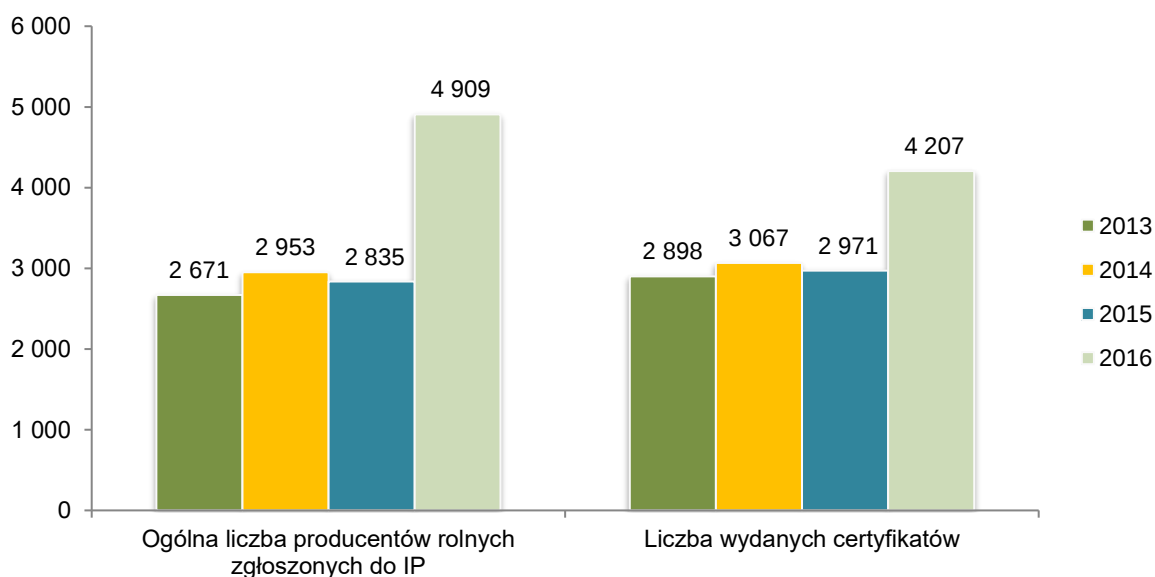
Liczbę producentów rolnych zgłaszających zamiar uczestnictwa w systemie integrowanej produkcji roślin oraz powierzchnię upraw zgłoszonych w ramach systemu przedstawia poniższa tabela.

Rok	2013	2014	2015	2016
Liczba producentów rolnych zgłaszających zamiar uczestnictwa w systemie IP	2671	2953	2835	4909
Powierzchnia w ha zgłoszona do systemu	19 605,6	21 936,4	25 154,1	28 680,4

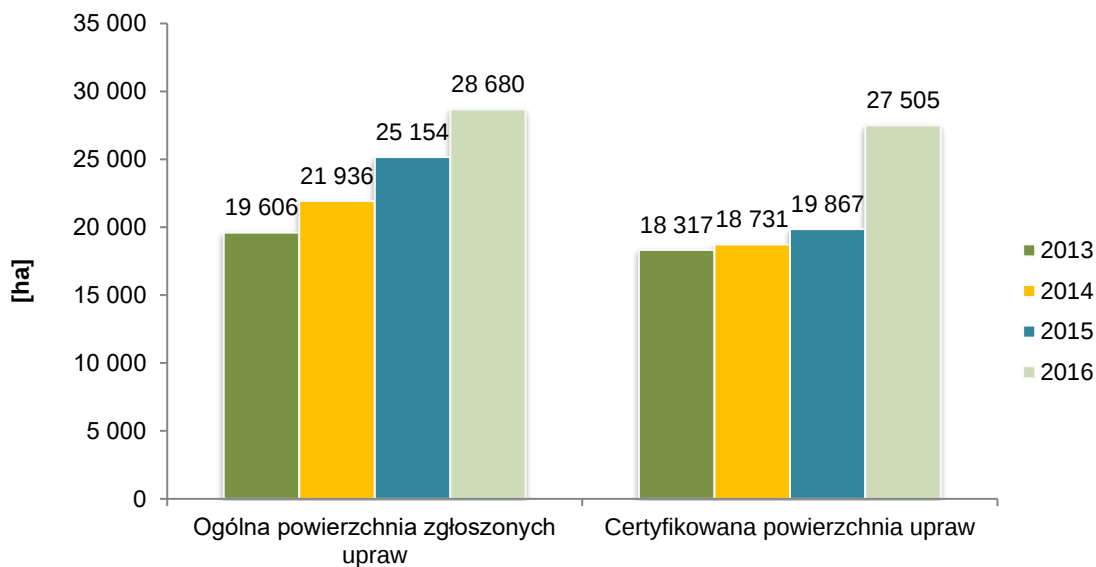
W 2016 r. 8 upoważnionych podmiotów wydało 4207 certyfikatów, w tym 2797 dla producentów jabłek. Certyfikowano produkcję 850 069,8 ton płodów rolnych z 27 505,2 ha upraw. Rok 2016 był kolejnym rokiem, w którym nastąpił wzrost produkcji w systemie IP. W stosunku do roku 2013 produkcja objęta certyfikacją zwiększyła się o 266 974 tony, natomiast powierzchnia upraw objętych certyfikacją zwiększyła się o 9188 ha.

Szczegółowe dane dotyczące certyfikacji w systemie integrowanej produkcji roślin przedstawiają poniższe wykresy.

Zestawienie ogólnej liczby producentów rolnych zgłoszonych do przystąpienia do systemu integrowanej produkcji roślin, liczby zgłoszonych przez producentów upraw oraz liczby wydanych certyfikatów

Zestawienie ogólnej powierzchni upraw zgłoszonych do certyfikacji oraz powierzchni objętej certyfikacją

Proponowane w projektowanej ustawie zmiany mają na celu zwiększenie wiarygodności systemu, usprawnienie jego funkcjonowania i tym samym zapewnienie jego dalszego rozwoju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Prowadzenie kontroli w zakresie bezpieczeństwa fitosanitarnego w międzynarodowym obrocie materiałem roślinnym jest realizowane w oparciu o przepisy międzynarodowe – przede wszystkim Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin oraz Standardów wydanych na podstawie tej Konwencji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa	1795 pracowników merytorycznych, zatrudnionych łącznie w strukturach PIORiN.	PIORiN	Zwiększenie liczby kontrolowanych podmiotów przez wprowadzenie regulacji dotyczących rejestru eksporterów.
Podmioty prowadzące uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące wprowadzania lub przemieszczania na terytorium RP roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wpisane do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez PIORiN	Ok. 60 000.	PIORiN	Ułatwienia w procesie rejestracji, poszerzenie możliwości eksportowych, ułatwienia dotyczące granicznej kontroli fitosanitarnej opakowań drewnianych.
Podmioty certyfikujące w Integrowanej Produkcji Roślin	8.	PIORiN	Umożliwienie prowadzenia kontroli podmiotów ujętych w rejestrze eksporterów.
Podmioty prowadzące produkcję roślin zgodnie z zasadami integrowanej produkcji roślin	4909 producentów rolnych uczestniczących w systemie.	PIORiN	Proponowane zmiany nie wpływają bezpośrednio na producentów rolnych uczestniczących w systemie, mają jednak na celu zwiększenie wiarygodności systemu, usprawnienie jego

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	Zatrudnienie w IJHARS według stanu na 31 grudnia 2016 r. – wyniosło 643 osoby, w tym 444 pracowników uczestniczących bezpośrednio w realizacji czynności kontrolnych.	GIJHARS	funkcjonowania i tym samym zapewnienie jego dalszego rozwoju. Projektowana ustawa reguluje zasady wymiany informacji między GIJHARS a PIORiN.
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	Według stanu na 31 grudnia 2016 r. w Agencji zatrudnionych było 10 725 osób. W biurach powiatowych zatrudnione były 6002 osoby, w oddziałach regionalnych 3631 osób i w Centrali Agencji 1092 osoby.	ARiMR	Projektowana ustawa reguluje zasady wymiany informacji między GIJHARS a ARiMR.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin w ramach przeprowadzonych konsultacji otrzymały następujące organizacje społeczno-zawodowe producentów roślin oraz inne instytucje działające w obszarze regulowanym projektowaną ustawą: Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacja Konsumentów, Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja Lewiatan, Konsorcjum Appolonia, Krajowa Federacja Producentów Zbóż, Krajowa Rada Spółdzielcza, Krajowa Sekcja Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowy Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza, Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowy Związek Plantatorów Chmielu, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu, Krajowy Związek Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw, Lubelskie Towarzystwo Pszczelnicze, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, Polska Izba Nasienna, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polski Komitet Zielarski, Polski Związek Ogrodniczy, Polski Związek Plantatorów Tytoniu, Polski Związek Pracodawców-Usługodawców Rolnych, Polski Związek Producentów Chmielu, Polski Związek Producentów Kukurydzy, Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, Polski Związek Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, Polski Związek Pszczelarski, Polski Związek Zawodowy Rolników, Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin, Polskie Stowarzyszenie Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Rada Dialogu Społecznego, Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich, Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa, Stowarzyszenie Polski Ziemniak, Stowarzyszenie Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszenie Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszenie Sadowników Polskich, Towarzystwo Rozwoju Sądów Karłowych, Zrzeszenie Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszenie Producentów Róż, Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Związek Polskich Plantatorów Chmielu, Związek Pracodawców Mediów Publicznych, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Szkółkarzy Polskich, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich

„REGIONY”, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Instytut Badawczy Leśnictwa, Instytut Dendrologii PAN, Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Gospodarki Rolnej, Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach, Instytut Technologii Drewna, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Komitet Ochrony Roślin PAN, Państwowy Zakład Higieny, Polskie Towarzystwo Entomologiczne, Polskie Towarzystwo Fitopatologiczne, Polskie Towarzystwo Ochrony Roślin, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie oraz Rada ds. Rolnictwa Ekologicznego.

Projekt ustawy został skierowany do uzgodnień publicznych w dniu 26 października 2017 r. Podmioty, z którymi projekt był konsultowany, mogły zgłaszać uwagi w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma informującego o rozpoczęciu konsultacji.

Projekt ustawy został skierowany do uzgodnień publicznych w dniu 26 października 2017 r. Organizacje, z którymi projekt był konsultowany, mogły zgłaszać uwagi w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma informującego o rozpoczęciu konsultacji.

Informacje o braku uwag do projektu przekazały:

- 1) Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 2) Porozumienie Zielonogórskie, Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia;
- 3) Instytut Technologii Drewna.

Uwagi do projektu zgłosiły:

- 1) Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny – przekazane uwagi wykraczały poza projektowany zakres regulacji i dotyczyły procedury dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin wynikającej z przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, w związku z czym nie zostały one uwzględnione;
- 2) Krajowa Rada Izb Rolniczych – uwagi dotyczyły:
 - określenia w drodze aktu prawnego opłat pobieranych przez PIORiN za czynności, o których mowa w dodawanym art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – wysokość tych opłat określa rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie stawek opłat za usługi świadczone przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz za wydawanie paszportów roślin i formularzy paszportów roślin,
 - wskazania, w jaki sposób podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców zostaną poinformowane o możliwości zgłoszenia zawieszenia w danym roku działalności podlegającej obowiązkowi uzyskania wpisu do rejestru – po wejściu w życie projektowanej ustawy informacja o nowych regulacjach będzie przekazywana podmiotom wpisanym do rejestru przedsiębiorców przez PIORiN (nadzorującą działalność tych podmiotów); projekt ustawy został także przekazany do szerokich konsultacji społecznych,
 - rozszerzenia zakresu projektowanej regulacji o określenie zasad współpracy PIORiN oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej, na wzór regulacji dotyczących PIORiN i IJHARS oraz ARIMR – organy PIORiN oraz PIS nie wskazywały na problemy we współpracy wymagające wprowadzenia dodatkowych regulacji prawnych, uwagi w tym zakresie nie zostały zatem uwzględnione,
 - dużych różnic między maksymalną i minimalną karą pieniężną, jaka będzie mogła być nakładana przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie nowelizowanych przepisów art. 108 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – duża „rozpiętość” możliwej do zastosowania wysokości kary pieniężnej, wskazywana przez Krajową Radę Izb Rolniczych, jest rozwiązaniem działającym na korzyść podmiotów – dzięki temu wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, działając w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, będzie mógł nałożyć karę pieniężną w wysokości odpowiadającej skali i dotkliwości stwierdzonego naruszenia prawa; niezależnie od powyższego w projekcie zmniejszona została różnica między minimalną a maksymalną wysokością kary pieniężnej;
- 3) Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy – w konkluzji Instytut wskazał iż „*należy stwierdzić, że generalnie proponowane zmiany w ustawie o ochronie roślin należy ocenić pozytywnie. Wiele z nich ma charakter porządkujący, ujednoliciający i upraszczający niektóre procedury związane ze sprawami fitosanitarnymi*”. Niezależnie od powyższego Instytut zgłosił szereg uwag o charakterze redakcyjnym. Instytut zaproponował także, wykraczające poza projektowany zakres regulacji zmiany do ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, niewiążące się bezpośrednio ze zmianami proponowanymi w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Zmiany te, jako wymagające ewentualnie odrębnej regulacji, nie zostały przyjęte.

Projekt ustawy został udostępniony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy został skierowany w celu konsultacji do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

(ceny stałe z ... r.)	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Nie wymaga finansowania.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Projektowana ustawa nie zmienia w sposób istotny zakresu obowiązków Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Zadania tej Inspekcji będą wykonywane w ramach środków budżetowych przewidzianych na ten cel w ustawach budżetowych przyjętych na kolejne lata. Projektowana ustawa wprowadza z jednej strony dodatkowe obowiązki dla Inspekcji (związane z prowadzeniem rejestru eksporterów), ogranicza jednak jednocześnie zadania kontrolne w odniesieniu do podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów oraz procedury administracyjne związane z prowadzeniem rejestru przedsiębiorców oraz prowadzeniem bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego. Według danych PIORiN uzyskaniem wpisu do rejestru eksporterów zainteresowanych jest około 1300 podmiotów, przy czym faktycznie gotowych do eksportu może być około 500 z tych podmiotów. Zakres kontroli wykonywanych u tych podmiotów przez PIORiN będzie uzależniony od skali produkcji przeznaczonej na eksport oraz wymagań państw, do których towary te będą wysyłane. Są one zatem trudne do przewidzenia. Uproszczenia proceduralne wiążą się głównie z odejściem od wydawania decyzji administracyjnych przy dokonywaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz bazy danych, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (bazy materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego). Rejestr przedsiębiorców obejmował na koniec 2016 roku 58 498 podmiotów. Nowe wpisy zdarzają się obecnie relatywnie rzadko i mogą dotyczyć kilku przypadków w roku przypadających na oddział PIORiN (rozpoczęcie lub zmiana zakresu działalności podlegającej obowiązkowi uzyskania wpisu). Natomiast w odniesieniu do prowadzenia bazy <i>Wykazu materiału siewnego, nasion i wegetatywnego materiału nasadzeniowego wyprodukowanego metodami ekologicznymi</i>, w roku 2016 wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa wydały łącznie 75 decyzji administracyjnych dotyczących wpisu do tej bazy danych. Wprowadzane zmiany dotyczące kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców, umożliwiające odstąpienie od kontroli podmiotów, które w danym roku nie prowadzą działalności objętej obowiązkiem uzyskania wpisu do tego rejestru, pozwolą przede wszystkim na lepsze planowanie czynności kontrolnych przez PIORiN. Spośród 62 879 podmiotów objętych obowiązkiem kontroli w 2016 r. (liczba ta jest inna od liczby podmiotów wpisanych do rejestru na koniec 2016 r. ze względu na zmiany zachodzące w trakcie roku kalendarzowego) kontroli poddano 57 2018 podmiotów, czyli 91%. Informacja o zawieszeniu w danym roku przez podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu pozwoli na uwzględnienie tego w planach kontroli i skierowaniu inspektorów do podmiotów faktycznie wykonujących w danym roku taką działalność.											

	Projektowana ustawa zakłada, iż „organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe jednostki organizacyjne, na wniosek organów Inspekcji [PIORiN], udostępniają im nieodpłatnie informacje i dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji administracyjnych”. Obecnie norma taka obowiązuje w odniesieniu do zadań PIORiN realizowanych w obszarze nadzoru fitosanitarnego – dotychczasowy przepis art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin stanowi, iż „organy administracji rządowej i samorządowej, na wniosek wojewódzkiego inspektora, udostępniają nieodpłatnie dane niezbędne do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz do przeprowadzania urzędowej kontroli, oraz działań, o których mowa w art. 6 ust. 5 [tej ustawy]. W tym zakresie projektowana ustawa nie nakłada zatem na jednostki samorządu nowych obowiązków. Istota zmiany polega na tym, iż wskazana wyżej norma obejmuje także pozostałe obszary działania PIORiN, tj. obszar nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz produkcją i obrotem materiałem siewnym. Proponowany przepis stosowany będzie jednak jedynie w wyjątkowych, sporadycznych przypadkach (np. w razie potrzeby ustalenia właściciela działki rolnej) i nie będzie zatem stanowił stałego obciążenia dla jednostek samorządu terytorialnego. W roku 2017 PIORiN zwracała się do jednostek samorządowych o przekazanie danych łącznie ok. 120 razy w skali całego kraju (dane były przekazywane przez te jednostki zarówno pisemnie, jak i ustnie). Sprawy te dotyczyły pozyskania map pól, weryfikacji danych gospodarstw rolnych, przekazania opinii przy wydawanych decyzjach w sprawie umorzenia opłaty sankcyjnej. Mając na uwadze, że w Polsce ustanowionych zostało 380 powiatów i 2478 gmin, obciążenia związane z przekazywaniem przez jednostki samorządowe danych PIORiN należy uznać za znikome. Sytuacji tej nie zmieni istotnie proponowane rozszerzenie zakresu potrzeb, na jakie dane te będą mogły być pozyskiwane. Projekt ustawy był przedmiotem obrad posiedzenia Zespołu ds. Obszarów Wiejskich, Wsi i Rolnictwa Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 14 listopada 2017 r. oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 29 listopada 2017 r.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana zmiana ustawy będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki, ponieważ głównym celem zawartych w niej regulacji jest zapewnienie możliwości skutecznego ubiegania się o otwarcie nowych rynków zbytu dla polskiej żywności. Ponadto zmniejszone zostaną obciążenia nakładane na podmioty nadzorowane przez PIORiN.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: uproszczenia proceduralne wprowadzane projektowaną ustawą są związane z: 1) odejściem od wydawania decyzji administracyjnych przy wpisie do rejestru przedsiębiorców oraz bazy danych materiału siewnego spełniającego wymagania rolnictwa ekologicznego; 2) ograniczeniem kontroli podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców niewykonujących w danym roku działalności wymagającej uzyskania wpisu; 3) ograniczeniem liczby dokumentów składanych organom Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa fitosanitarnego. Zwiększenie liczby procedur wiązać się będzie z wprowadzanymi regulacjami dotyczącymi rejestru eksporterów. Należy jednak podkreślić, że proponowane rozwiązania umożliwią wykonanie wymagań importowych państw trzecich i ich przyjęcie jest warunkiem ubiegania się o otwarcie dla polskich towarów rolno-spożywczych nowych rynków zbytu. Ponadto obciążenia te dotyczyć będą wyłącznie podmiotów zainteresowanych wysyłką towarów do państw wymagających wpisu. Obciążenia, jakie będą ponosiły podmioty wpisane do rejestru eksporterów, zależeć będą od wymagań państw trzecich, do jakich podmioty te będą zamierzały kierować swoje towary.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana zmiana może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: międzynarodowy obrót roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana zmiana ustawy ma na celu m.in. umożliwienie polskim przedsiębiorstwom zajmującym się produkcją i handlem roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami prowadzenie sprzedaży na wielu, niedostępnych dotychczas rynkach państw trzecich. Wprowadzenie projektowanych w niniejszym projekcie zmian może zatem skutkować zwiększonym obrotem takimi towarami.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
W drugim roku po wprowadzeniu zmian możliwa będzie częściowa ocena skutków projektowanych zmian. Projektowana nowelizacja ma na celu wsparcie działań zmierzających do otwarcia dla polskich towarów rolno-spożywczych nowych rynków zbytu, przede wszystkim przez uregulowanie zasad wymaganej przez niektóre państwa trzecie rejestracji podmiotów zaangażowanych w wysyłkę towarów. Projektowane regulacje będą miały na celu umożliwienie eksportu, nie będą jednak miały bezpośredniego przełożenia na jego wielkość – większe znaczenie będą miały kontakty handlowe polskich podmiotów z odbiorcami towarów w państwach trzecich. Powoduje to, iż nie jest możliwe wskazanie prostego, matematycznego miernika pozwalającego na ocenę wpływu projektowanej regulacji na podmioty eksportujące towary.	

Powoduje to, iż ocena rozwiązań wprowadzanych projektowaną regulacją będzie odbywała się w sposób pośredni, przez doświadczenia PIORiN oraz sygnały i informacje płynące od eksporterów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji (§ 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin w ramach przeprowadzonych konsultacji otrzymały następujące organizacje społeczno-zawodowe producentów roślin oraz inne instytucje działające w obszarze regulowanym projektowaną ustawą: Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacja Konsumentów, Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja Lewiatan, Konsorcjum Appolonia, Krajowa Federacja Producentów Zbóż, Krajowa Rada Spółdzielcza, Krajowa Sekcja Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowy Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych - Izba Gospodarcza, Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowy Związek Plantatorów Chmielu, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu, Krajowy Związek Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw, Lubelskie Towarzystwo Pszczelnicze, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, Polska Izba Nasienna, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polski Komitet Zielarski, Polski Związek Ogrodniczy, Polski Związek Plantatorów Tytoniu, Polski Związek Pracodawców-Uslugodawców Rolnych, Polski Związek Producentów Chmielu, Polski Związek Producentów Kukurydzy, Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, Polski Związek Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, Polski Związek Pszczelarski,

Polski Związek Zawodowy Rolników, Polski Związek Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin, Polskie Stowarzyszenie Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Rada Dialogu Społecznego, Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich, Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa, Stowarzyszenie Polski Ziemniak, Stowarzyszenie Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszenie Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszenie Sadowników Polskich, Towarzystwo Rozwoju Sądów Karłowych, Zrzeszenie Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszenie Producentów Róż, Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Związek Polskich Plantatorów Chmielu, Związek Pracodawców Mediów Publicznych, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Szkółkarzy Polskich, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych św. Franciszka z Asyżu, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Instytut Badawczy Leśnictwa, Instytut Dendrologii PAN, Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Gospodarki Rolnej, Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach, Instytut Technologii Drewna, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy, Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Komitet Ochrony Roślin PAN, Państwowy Zakład Higieny, Polskie Towarzystwo Entomologiczne, Polskie Towarzystwo Fitopatologiczne, Polskie Towarzystwo Ochrony Roślin, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy,

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie oraz Rada ds. Rolnictwa Ekologicznego.

Projekt ustawy został skierowany do uzgodnień publicznych w dniu 26 października 2017 r. Podmioty, z którymi projekt był konsultowany, mogły zgłaszać uwagi w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma informującego o rozpoczęciu konsultacji.

Projekt ustawy został skierowany w celu konsultacji do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Informację o braku uwag do projektu otrzymano od: Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia – Porozumienie Zielonogórskie, Instytutu Technologii Drewna oraz Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych.

Uwagi do projektu zgłosiły:

1. Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny – przekazane uwagi wykraczały poza projektowany zakres regulacji i dotyczyły procedury dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin wynikającej z przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, w związku z czym nie zostały one uwzględnione;
2. Krajowa Rada Izb Rolniczych – uwagi dotyczyły:
 - określenia w drodze aktu prawnego stawek opłat pobieranych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN) za czynności, o których mowa w dodawanym art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – wysokość tych opłat określa rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie stawek opłat za usługi świadczone przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz za wydawanie paszportów roślin i formularzy paszportów roślin – postulat Krajowej Rady Izb Rolniczych jest już zatem realizowany;
 - wskazania, w jaki sposób podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców zostaną poinformowane o możliwości zgłoszenia zawieszenia w danym roku

działalności podlegającej obowiązkowi uzyskania wpisu do tego rejestru – projekt ustawy został poddany szerokim konsultacjom społecznym (z 96 podmiotami), tak aby zapewnić możliwość zapoznania się z proponowanymi rozwiązaniami wszystkim zainteresowanym stronom. Został on także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Ponadto, informacje o nowych regulacjach dotyczących obowiązków podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców będą przekazywane podmiotom wpisanym do tego rejestru w ramach kontaktów z PIORiN (nadzorującą działalność tych podmiotów),

- rozszerzenia zakresu projektowanej regulacji o określenie zasad współpracy PIORiN oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej, na wzór regulacji dotyczących współpracy PIORiN i Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – potrzeba określenia w projektowanej ustawie zasad współpracy między PIORiN a innymi instytucjami wskazanymi w projekcie wynika z postulatów zgłaszanych przez te podmioty. Jednocześnie jednak organy PIORiN oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie wskazywały na problemy we współpracy wymagające wprowadzenia dodatkowych regulacji prawnych. Mając zatem na uwadze, że współpraca między ww. Inspekcjami przebiega obecnie prawidłowo, nie jest zatem konieczne wprowadzanie dodatkowych zmian obowiązujących przepisów w tym zakresie,
- dużych różnic, pomiędzy maksymalną i minimalną karą pieniężną, jaka będzie mogła być nakładana przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie nowelizowanych przepisów art. 108 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Uwaga ta została częściowo uwzględniona, należy jednak zwrócić uwagę, iż duża „rozpiętość” możliwej do zastosowania wysokości kary pieniężnej jest rozwiązaniem działającym na korzyść podmiotów – duża „rozpiętość” możliwej do zastosowania wysokości kary pieniężnej, wskazywana przez Krajową Radę Izb Rolniczych, jest rozwiązaniem działającym na korzyść podmiotów – dzięki temu wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, działając w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, będzie mógł nałożyć karę pieniężną w wysokości odpowiadającej skali i dotkliwości stwierdzonego naruszenia

prawa; niezależnie od powyższego w projekcie zmniejszona została różnica pomiędzy minimalną a maksymalną wysokością kary pieniężnej;

3. Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy – w konkluzji Instytut wskazał iż *„należy stwierdzić, że generalnie proponowane zmiany w ustawie o ochronie roślin należy ocenić pozytywnie. Wiele z nich ma charakter porządkujący, ujednolicający i upraszczający niektóre procedury związane ze sprawami fitosanitarnymi”*. Niezależnie od powyższego Instytut zgłosił szereg uwag o charakterze redakcyjnym. Instytut zaproponował także, wykraczające poza projektowany zakres regulacji zmiany do ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, niewiążące się bezpośrednio ze zmianami proponowanymi w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Zmiany te, jako wymagające ewentualnie odrębnej regulacji, nie zostały przyjęte.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym:

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym. Projekt ustawy został zaopiniowany przez Ministra Spraw Zagranicznych jako zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku:

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

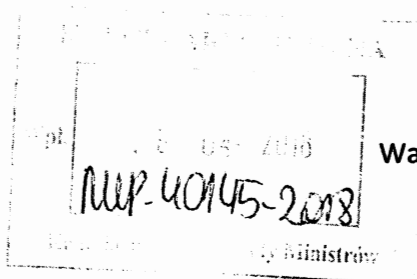
Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1659.2017 / 8 / ar

dot.: RM-10-65-18 (UD218) z dn. 20.04.2018 r.

Warszawa, 25 kwietnia 2018 r.

KPRM

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roślin oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

**Do wiadomości:
Pan Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

